

KOPIER ZACHODNI

Dziennik polityczny, gospodarczy i literacki.

»ISKRA«

ROK XXII

SOSNOWIEC, ŚRODA 21 PAŹDZIERNIKA 1931 R.

Nr. 243.

Prenumerata z odnośnieniem do domu lub przesyłką pocztową

3.50 zł. (zagr. 6.50 zł.) | P.K.O. 61.553. | Cena egz. 15 groszy

RUDOLF RANKOWICZ

REWIZOR SOSNOWIECKIEGO T-WA KOP. WĘGLA,

po długich i ciężkich cierpieniach, opatrzony św. Sakramentami zasnął w Bogu dnia 18 października 1931 roku, przeżywszy lat 73.

Eksportacja zwłok z domu żałoby przy ul. Aleja 5 do kościoła parafialnego w Sosnowcu nastąpi w poniedziałek dnia 19-go b. m. o godz. 5-ej po południu.

Następnego dnia t. j. we wtorek o godz. 10 rano odprawione zostanie nabożeństwo żałobne poczem nastąpi wyprowadzenie zwłok z tegoż kościoła na cmentarz miejscowy.

Na smutne te obrzędy zaprasza przyjaciół i znajomych pozostała w smutku

R O D Z I N A.

Atak min. Boernera NA NIEOBECNYCH POSŁÓW.

WARSZAWA, 20.10. (Tel. wł.) W senackiej komisji skarbowo - budżetowej przyjęto pożyczkę telefoniczną.

W ciągu dnia kursowały pogłoski, że projekt tej pożyczki zostanie wycofany. Wobec jednak uchwalenia projektu w komisji senackiej, pogłoski okazały się nieprawdziwe.

W toku dyskusji przemawiał min. Boerner, który polemizował z posłami Rybarskim, Arciszewskim i Bieniem, aczkolwiek posłowie ci na posiedzeniu komisji senackiej nie byli obecni.

Wywody ministra przegwozdił sen. Bolt i nazwał je niewłaściwymi.

Zauważyć należy, że minister Boerner siedział w Sejmie, gdy na temat pożyczki telefonicznej przemawiali pp. Rybarski, Arciszewski i Bieli. Wtedy nie odezwał się ani słowem, a dopiero zaatakował ich w komisji senackiej.

BURZLIWE OBRADY SEJMU

OBRONA WOLNOŚCI SŁOWA W PARLAMENCIE.

WARSZAWA, 20.10. (Tel. wł.) Dzisiejsze obrady Sejmu były bardzo burzliwe. Po odrzuceniu wniosków socjalistycznych o pracy, przysłapiono do wniosków BB w sprawie zmiany regulaminu sejmowego.

Posel Pużak oświadczył, że Rząd wystąpił z szeregiem ustaw nadzwyczajnych: sądy doraźne, regulamin więzienny, ekspedycja karna na adwokatów, militaryzacja kolei i dróg wodnych. Teraz chce zakneblować parlament. Niebawem chyba zamknie galerję w Sejmie i zacznie odbywać tajne posiedzenia. Społeczeństwo jednak znajdzie siłę, aby strząsnąć z siebie obecną większość.

St. Stronński (Kl. Nar.) stwierdził, że wnioskodawcy nie znają regulaminu, że wniosek BB upadł w komisji, bowiem za i przeciw wnioskowi wypowiedziało się po 7 posłów. Następnie mówca poddał gruntownej analizie wniosek, który nazwał niechlujnym. Wszystko to zmierza do skrópowania wolności słowa w parlamencie po skrópowaniu prasy, sądownictwa i adwokatury. Jeżeli dojdzie do ograniczenia swobody wypowiedziania się, to przed opozycją stanie pytanie, czy jej obecność w Sejmie jest potrzebna.

Posel Bogdani, który niefortunnie przewodniczył komisji regulaminowej w czasie głosowania nad wnioskiem BB, zaczął się tłumaczyć, że za wnioskiem padło 7 gł. i przeciw 7 gł., a on po przerahowaniu głosów oświadczył, że głosuje za wnioskiem. Oświadczenie to wywołało hucny śmiech i owacje na prawicy i lewicy, skąd gratulowano BB takiego przewodniczącego komisji regulaminowej.

Na trybunę wszedł posel Car.

Głos: — Generalny łamacz prawa.

Car: — Pana ordynarność nie przynosi zaszczytu.

Piotrowski (PPS.): — Pan nie może mówić o ordynarności.

Car: — Nie mogę postawić swego prze-mówienia na takim poziomie demagogii, jak to zrobili dwaj poprzedni mówcy.

W Sejmie wielka wrzawa.

Piotrowski: — Bezczelność!

Pos. Slendziński (PPS.) coś mówi, czego nie słychać.

Marsz. Świtalski wyklucza Slendzińskiego z posiedzenia. Wszedło dwóch strażników, ale pos. Slendziński nie wychodził. Wtedy wszedł komendant straży i jeszcze dwaj strażnicy, ale pos. Slendziński się opierał.

Marszałek wykluczył p. Slendzińskiego na 3 posiedzenia.

Pos. Wyrzykowski: — Wyrzucają na-terżnika!

Marszałek przywołał p. Wyrzykowskiego do porządku.

Wyrzykowski: — Slendziński siedział 10 lat w katogach, a gdzie był Świtalski i Car?

Marszałek wykluczył Wyrzykowskiego z posiedzenia. Podeszło do niego dwóch strażników.

Pos. Wyrzykowski: — Nie wyjdę!

Marsz. Świtalski: — Jeżeli pan nie wyjdzie, zaproponuję Izbie wykluczenie pana na miesiąc.

Ponieważ pos. Wyrzykowski, mimo to nie wyszedł, marszałek poddał swój wniosek pod głosowanie. Wniosek o wykluczenie p. Wyrzykowskiego na miesiąc został uchwalony głosami BB.

Wobec tego, że wrzawa nie ustawała, marszałek zarządził przerwę.

Po przerwie skonsternowany p. Car bronił projektu BB, o zmianę regulaminu sejmowego bardzo słabo.

Pos. Czerniecki (Ludowice) przypomniał trzy daty z dziejów Sejmu: 10 lutego 1921 r., otwarcie Sejmu, gdy ówczesny naczelnik państwa wspominał o wie-

kiem bicia serc polskich, 31 października 1929 r., kiedy weszli oficerowie do przedsionka Sejmu. Było bicie serc z oburzenia, a dnia 20 października 1931 r. bicie serc z oburzenia, że posłowie z BB niszcza parlament.

Pos. Bitner (Ch. D.): — Jeżeli ludność straci wiarę w parlament, to może się zdarzyć, że nie w parlamencie będzie się toczyła walka, ale się przeniesie na ulicę. Dlatego zgłaszam wniosek o odeślanie sprawy do komisji.

Pos. Chądzyński (NPR): Cała ustawa zmierza do uchylenia kontroli parlamentu. Jeżeli posłom uniemożliwi się dokonywanie kontroli w ramach regulaminu, to będą musieli dokonać tego wbrew regulaminowi.

Marszałek niespodzianie, choć jeszcze było zapisanych kilku mówców zamknął posiedzenie.

Nowelizacja meldunków została odroczone.

WARSZAWA, 20.10. (Tel. wł.) Powołana wesołość wywołała sprawa nowelizacji dekretu Prezydenta o meldunkach.

Wniosek o nowelizacji zgłosił Klub Narodowy jeszcze w styczniu r. Tymczasem gdy obecnie sprawa nowelizacji

weszła pod obrady podkomisji administracyjnej, przedstawiciel Min. spraw wewnętrznych oświadczył, że Ministerstwo nie mogło jeszcze zająć stanowiska wobec poprawki.

Odroczono więc sprawę do 28 bm.

Wybuch na Quai d'Orsay Ranni, zabici, spalone samochody.

PARYŻ, 20.10. Potężny huk wstrząsnął dziś w nocy śródmieściem Paryża. Między wieżą Eifla a mostem je-najmniejszym wystrzelił nagle z jezdnii na Quai d'Orsay olbrzymi słup ognia i wzbili się na wysokości 30 metrów. Jednocześnie z okolicznych domów z brękiem posypały się szyby.

Zaalarmowano wszystkie oddziały straży ogniowej, na miejscu katastrofy zjawili się silne oddziały policji. Na Quai d'Orsay, pośrodku jezdni widniała szczelina długości 40 metrów, z której buchały płomienie. Ogień, pędzony wiatrem, zaskoczył pobliski postój dorozek samochodowych, wskutek czego spłonęło momentalnie kilka aut. Inne ratowały się ucieczką. Podczas pożaru samochodów nastąpiła seria drobniejszych wybuchów zbiorników z benzyną.

Jak się okazało, eksplodował podziemny przewód gazowy, podczas robót nad uszczelnianiem pionu rozdzielczego.

Natychmiastowa akcja straży og-niowej doprowadziła do wydobycia dwu trupów i 15 rannych robotni-

ków miejskich sieci gazowej. Prócz tego przepadł bez wieści jeszcze jeden robotnik, jak się zdaje, sprawca katastrofy.

Płomień wydobywający się ze szczeliny, pochylał się, zależnie od kierunku wiatru w rozmaite strony, utrudniając dostęp do kanału. Urzędnik gazowni, który usiłował zamknąć kran, uległ zatruciu. Dopiero po zastosowaniu masek przeciwgazowych udało się przerwać dopływ gazu i zapobiec dalszym nieszczęściom. Olbrzymia łuna, jasniejąca nad Quai d'Orsay zważyła do dziesięciu tysięcy samochodów, które uniemożliwiały chwilami przejazd straży ogniowej.

O godzinie 11 wieczorem sytuacja była opanowana. Ustalono, że sprawca nieszczęścia spłonął na popiół.

Miejsce katastrofy jest obstawione przez kordony policji. Śledztwo prowadzą władze cywilne, łącznie z inżynierami gazowni miejskiej. Stan rannych i poparzonych jest naogół ciężki. Istnieje obawa, że niektórzy z nich nie będą uratowani.

Zamachy polityczne W STOLICY EGIPCI.

LONDYN, 20.10. W ostatnich czasach egipskie stronnictwo nacjonalistyczne Wafd zaczęło stosować terror polityczny. Między in. w ubiegły poniedziałek padł pod ciosami sztyletów burmistrz miasta Ghrajan Mahmud Lufti Mansur, który przyjechał do Kairu w odwiedziny do swego brata premiera.

Pozatem dokonano zamachu na b. gubernatora prowincji, na jednego z posłów oraz na rektora uniwersytetu muzułmańskiego w Kairze.

Policja dokonała licznych aresztowań jak się zdaje, sprawcy zamachów uciekli z Kairu.

Folwark za 1 zł. KUPIONY NA LICYTACJI.

WILNO, 20.10. — Prasa wileńska podaje, że hala licytacyjna sądu okr. w Wilnie pełna jest codziennie spekulantów, nabywających majątki ziemskie, wystawione na licytację.

Za niesłychanie niską cenę bo 215,000 zł. nabył jeden z spekulantów dobra starego rodu Parczewskich, Czervony Dwór.

Na licytację został wystawiony majątek wielkiego ziemianina, Wagnera. Kupiec wileński, Daches, nabył na licytacji folwark w powiecie studzińskim za cenę 1 zł. (?)

Jak donosi prasa, folwark ten był już wystawiony po raz drugi na licytację, lecz nie znalazł nabywców gdyż jest w dzierżawie na 36 lat.

PRZEGLĄD PRASY.

Przygotowania do procesu brzeskiego.

Żargonowy „Unser Ekspres“ w związku ze zbliżającym się procesem brzeskim pisze:

Skoro się wejdzie do sądu okręgowego i rozejrzy nieco w kulisach sądowych, dostrzec można natychmiast, że przygotowuje się nie już wielki ale albrzymski proces.

Wokół wielkiego stołu w sali stanowiącej rodzaj przedsionka do właściwej sali rozpraw siedzą aplikanci; na stole zaś piętra się akta procesu. Obrońcy pracują intensywnie już cały miesiąc, tak jak może pracować 10 ludzi od rana do późnej nocy. Przeglądają akta, dyktują, piszą i kopiują, począwszy od dokumentów wielkich i ważnych, a skończywszy na lańdra drobniejszych. Robota ta pochłonięta już ładnie tysiące złotych.

W sali, w której ma mieć miejsce proces, pracują solarze; powiększają ławy oskarżonych i ławy obrońców. Sala świadków ulega zupełnemu remontowi. Przesunięto też barierę dzielącą publiczność od sądu, celem uzyskania miejsca na pomieszczenie obrony, stenografów i dziennikarzy.

Wstęp na salę dla publiczności w czasie rozprawy, ma ulec znacznym ograniczeniom. Także i dla dziennikarzy będzie on bardzo utrudniony. Prawo wstępu będą mieli jedynie ci dziennikarze, którzy są członkami klubu sprawozdawców sądowych; korespondenci zagraniczni i przedstawiciele prasy prowincjonalnej, zostaną dopuszczeni za specjalnymi kartami wstępu, jakie wydadzą im klub dziennikarzy.

Wedle przypuszczeń, około sto dziennikarskich zasiądzie do stołów z całej prasy polskiej i zagranicznej.

Nadzór nad porządkiem w sali w czasie procesu, spocznie w rękach jednego z prokuratorów warszawskiego sądu okręgowego.

W ciągu całego czasu trwania rozprawy, będzie czynny w kulisach sądowych, sekretariat obrony.

Bolszewickie małżeństwo.

„Polonia“ podejmuje poruszoną przez nas sprawę rozwodów w nowym projekcie prawa małżeńskiego. Zwraca uwagę na to, że czego w Rosji doprowadziła swoboda rozwodowa.

Liczba rozwodów — cytując sprawozdanie „Akademii komunistycznej“ — jest wielka i stale rośnie. Rozwodów w większości wypadków żądają kobiety. Rekord pod tym względem osiągnęła pewna niewiasta w Leningradzie, która w ciągu 3 lat miała 16 meżów. Wypadki 3 lub 4-krotnej zmiany meża w ciągu trzech lat są bardzo częste!

Widzimy więc — stwierdza „Polonia“ — że nowoczesne, postępowe prawo do polandrii, czyli wielożenstwa, a tem samem do ruiny naszej kultury... Ale cóż. Takie są ideale dzisiejszego postępu ludzkiego, który jest zatuszowanym wyjątkiem liberalizmu i indywidualizmu... Wszak idealnymi bohaterami tych nowoczesnych postępów są z jednej strony bandyci, zbrodniarze bokserzy i gwiazdy filmowe.

Nowy monopol.

„Gazeta Warszawska“ uważa, że program etatystyczny jest w Polsce w dalszym ciągu realizowany mimo zaprzeczeń, czego dowodem są, zdaniem tego pisma, posunięcia, zmierzające do pośredniego upaństwowienia produkcji, handlu, a w konsekwencji i komunikacji samochodowej.

Podstawą tego ma być układ państwowych zakładów inżynierii z włoską firmą „Fiat“. Pozornie rzecz wygląda całkiem niewinnie, a nawet i sympatycznie: P. Z. Inż. otrzymuje od firmy włoskiej prawo produkowania samochodów jej marki i wykorzystania dla

tego celu wszelkich potrzebnych rysunków, modeli, licencji i patentów, bez żadnej zapłaty zgóry. Jednocześnie firma włoska zobowiązuje się zapewnić zbyt całej produkcji P. Z. Inż. przez odbiór i to za gotówkę każdego samochodu, wyprodukowanego przez P. Z. Inż., a nawet finansować tę produkcję.

Dotąd jest wszystko piękne, ale... jest i „druga strona medalu“. Przedewszystkiem „Fiat“ zapewnił sobie skromnie przywilej jedynego odbiorcy samochodów P. Z. Inż. Takie „wyłączenie reprezentacji“ praktykują się bardzo powszechnie. Tu jednak „pies pogrzebany“. „Fiat“ chce być nie tylko wy-

łącznym sprzedawcą samochodów P. Z. Inż., ale także... jedynym kupcem samochodowym w Polsce, a to jest już całkiem nowa rzecz.

Zamiast zmonopolizowania handlu samochodowego projektuje się inny sposób. Będzie nim

„Zmiana stawek taryfy celnej, która zapewni ma ten sam skutek, co formalny monopol. Projektuje się mianowicie takie podwyżki stawek dotychczasowych na samochody i ich części, że w konsekwencji najtańszy samochód sprowadzony z zagranicy będzie kosztował w Polsce 10 — 15 tysięcy

złotych. Wystarczy to do „utrudnienia“ konkurentów monopolowego sprzedawcy samochodów P. Z. Inż. Umożliwi to równocześnie „pokrycie“ kosztów pomocy „Fiat’a“, które w umowie pożyczkowej figurują w postaci opłat na rzecz firmy włoskiej od każdej sztuki wyprodukowanego przez P. Z. Inż. samochodu. Ile mają wynosić te opłaty i jak długo mają być pobierane — nie wiemy. Nie ulega tylko wątpliwości, że w nich kryje się zapłata za licencję, pomoc techniczną i finansowanie sprzedaży.“

Ile będzie kosztował ten nowy monopol obywateli polskich?

Echa czasów katorgi przed sądem.

Uniewinnienie p. Kwapińskiego, oskarżonego przez d-ra Rychlińskiego.

WARSZAWA, 20.10. Parokrotnie odraczana sprawa b. posła Jana Kwapińskiego o zniesławienie dr. B. Rychlińskiego z Kalisza — rozważana była wczoraj przez Sąd okręgowy w Warszawie pod przewodnictwem sędziego Smogorzewskiego.

WSPOMNIENIA Z ORLA.

W 1927 r. ukazały się na łamach „Robotnika“ wspomnienia z więzienia w Orle (z czasów caratu) Jana Kwapińskiego pt. „Moje wspomnienia z Orla“. Jeden odcinek poświęcił P. Kwapiński lekarzowi więziennemu w Orle dr. Rychlińskiemu, wyrażając się o nim niezbyt pochlebnie.

„Był tam lekarz Polak Rychliński, łotr z pod ciemnej gwiazdy, który nas mordował narówni z moskalami, tuszując ich zbrodnie“...

Szereg tego rodzaju „mocnych“ zarzutów przyczynił się do tego, że dr. Rychliński po ukazaniu się tego artykułu stracił posadę lekarza Kasy chorych w Kaliszu.

OSKARZYTEL SPAZMUJE.

Na skutek wywołanej przez niego skargi b. posł Jan Chalupek Kwapiński zasiadł wczoraj na ławie oskarżonych.

Oskarżenie popierał oskarżyciel oraz jego pełnomocnik adw. Niedzielski.

Obronę wnosili adwokaci Berenson i Rudziński. Na rozprawę wezwano na wniosek obrońców b. więźniów z Orla, którzy mieli przedstawić we właściwym świetle sylwetkę zniesławionego.

Proces obfitował w wiele dramatycznych momentów. Na wstępie wygłosił dłuższe przemówienie dr. Rychliński, opowiadając o tem, jak był lekarzem więziennym w Orle.

— Pracowałem tam pod przymusem, z więźniami obchodziłem się po ludzku... nigdy żadnego chorego nie uderzyłem. To są nieciekawe kadumnie...

Przy tych słowach dr. Rychliński doświadczył ataku spazmów i nie mógł mówić.

Sąd zarządził przerwę, doktorowi podano wodę. Po przerwie zakończył swe

oskarżenie, prosząc o surowe ukaranie winnego.

PRZESZŁOŚĆ DRA RYCHLIŃSKIEGO.

Adw. Berenson: Czy był pan kiedy karany sądowo?

Dr. Rychliński: Tak, za wykroczenie administracyjne...

Adw.: A czy nie był przypadkowo karany 5-letnim więzieniem przez władze sowieckie za okrutne obchodzenie się z więźniami? (poruszenie na sali).

Dr. R. (z wahaniem...): Tak!

Adw.: Czy nie prosił pan wtedy sędziów o łagodny wymiar kary z tego względu, że był pan zawsze lojalny względem Sowietów?

Dr. R.: Nie przypominam sobie.

Przew.: Takie rzeczy zwykłe się pamięta...

Dr. A.: Ale ja sobie nie przypominam!

DOWÓD PRAWDY.

Oskarżony Kwapiński do wniósł się nie przyszedł, prosząc o zbadanie świadków, którzy potwierdzają jego zarzuty z „Robotnika“.

Před stołem sędziowskim przesunął się długi szereg świadków, którzy na własnej skórze odczuli „opiekę“ dra Rychlińskiego w Orle. Między innymi zeznawał św. Koch z Sosnowca.

Najbardziej charakterystyczne jest zeznanie św. Morawskiego.

GEHENNA W ORLE.

— Więzienie w Orle to była prawdziwa katorga!

Dr. Rychliński cieszył się na ogół bardzo złą opinią wśród więźniów Polaków.

Chociaż i on był Polakiem, mówił stale z nami po rosyjsku, a jak ktoś się odezwał do niego po polsku, to ordynarnie wymyślał, wiedział dobrze o tem, jak nas traktowano, a jednak nigdy nawet nie próbował interwenjować.

Adw. Rudziński: Czy was tam biło?

Sw.: To był system. Bili więźniów wszyscy, począwszy od strażnika, skończywszy na komendancie więzienia. Raz — pamiętam — wypędzono nas rąbać drzewo... Szliśmy powoli, to nas strażnik zbił po twarzy i kazał biec. Nagle zjawił się kierownik więzienia i zaczął nas połykać za to, że się spieszymy...

Obr.: Czy dr. R. o tem wiedział?

Sw.: Jaknajbardziej.

NA CMENTARZ!

Obr.: A czy więźniowie umierali z bólu?

Sw.: Owszem.

Obr.: Czy doktor pisał o tem raporty, bywało śledztwo?

Sw.: Nigdy nie było śledztwa, poprostu wywożono na cmentarz! (poruszenie na sali).

Obr.: A czy bywały ogólne masakry?

Sw.: Raz przy prowadzeniu nas do łaźni — ustawiono wszystkich nagich więźniów rzędem i biło pałkami...

Obr.: Dr. R. o tem wiedział?

Sw.: Oczywiście!

ANI CENIA PRZESADY!

Obr.: Czy czytał pan wspomnienia Kwapińskiego?

Sw.: Tak jest.

Obr.: Czy są przesadzone lub przeekstrawowane?

Sw.: Uważam, że były zbyt słabo napisane i nie całkowicie odpowiedzialne gehennę więźniów z Orla!

WYROK.

Wyrok w tej ciekawej sprawie został ogłoszony dziś o godz. 11 min. 45. Mocą tego wyroku poseł Kwapiński został uniewinniony z zarzutu zniesławienia dra Rychlińskiego.

Sąd stanął na stanowisku, że zeznanie świadków obrony przedstawiały wystarczający dowód prawdy na zarzuty, stawiane dr. Rychlińskiemu przez b. posła Kwapińskiego.

Złagodzenie stanowiska Japonji wobec konfliktu z Chinami.

GENEWA, 20.10. W kółkach genewskich mówi się obecnie o odprężeniu w konflikcie chińsko-japońskim, na które wpłynął fakt, że Japonia nie stawia więcej oporu przeciwko udziałowi Stanów Zjednoczonych w obradach Rady Ligi nad konfliktem. Niemniej jednak Japonia zasadniczo uważa, że powołanie Stanów Zjednoczonych do Rady Ligi nie jest zgodne ze statutem Ligi.

Zmianę stanowiska Japonji przypisują wynikom rozmów między ambasadorem japońskim w Waszyngtonie i Stimsonem, w których usunięto wszelkie nieporozumienia w tym względzie. Ambasador japoński oświadczył Stimsonowi, że rząd japoński wycofał już wszystkie samoloty bombowe i część wojsk lądowych z Mandżurji.

PARYŻ, 20.10. Szanghajski korespon-

dent „Petit Parisien“ donosi o rozruchach przeciwjapońskich w mieście. Tłum 7000 Chińczyków pod wodzą studentów napadł na japońskie przedziały.

Policia chińska aresztowała 6 przywódców napadu, których natychmiast stawiono przed sąd. Trzech z oskarżonych, jako małoletnich uwolniono, trzech zaś skazano na grzywnę po trzy dolary. Japoński konsul generalny zaprotestował przeciw tak niskim karom i oświadczył, że ponieważ policja chińska nie jest w stanie zapobiec ekscesom antyjapońskim, w przyszłości w wypadkach takich wznowe będzie wojsko japońskie.

W dniu 23 bm. zawinąć ma do portu w Szanghaju lekki krążownik japoński „Jalumo“, który przywiozł oddziały wojsk lądowych, przeznaczonych dla ochrony Japończyków w Szanghaju.

PREMIER W OJCZYŹNIE SPORTU.

Do ważniejszych obowiązków prezesa rady ministrów w Anglii należy również popieranie sportu. Wykonując ten obowiązek, premier Mac Donald odwiedza często boiska sportowe, a jak widzimy na rycinie obok mu jest również sztuka kopania piłki.

Lokal socjaldemokratycznego dziennika „Kasseler Volksblatt“ został zniszczony wewnątrz przez hitlerowców, którzy rzucili doń bombę.

ZA KULISAMI SEJMU.

Zastrzeżenia, kwasy, niezadowolone i strzał w próżnię.

Warszawa, 19 października.

Zanotowaliśmy wczoraj objawy rozstroju w łonie BB. Przybrały one dzisiaj już jawniejszą formę, wyrażając się w wystąpieniach publicystycznych lub w głosowaniach samostanowienia na posiedzeniach komisji czy plenarnych. Publicystycznie wyrażają się w podjazdowych kampaniach, mniej lub więcej szczerych, pism chcących zabezpieczać się od opinii pism rządowych. Co ciekawe, że wszystkie te wystąpienia przechodzą manifestantom w spokoju bez żadnych konsekwencji. Jest to przy systemie BB-ckim czemś wyjątkowym.

Inne natomiast objawy pociągają już konsekwencje. Mieliliśmy w ostatnim tygodniu dwa imienne głosowania, podczas których ilość nieobecnych w BB była bardzo wysoka. Otóż teraz kolejno grzeźnicy są brani na spowiedź przez plk. Sławka. Bada, śledzi, wypytuje, doszukuje się przyczyn absencji i — musi stwierdzić, że niekiedy wchodzi tu w grę względy czysto merytoryczne. Faktów takich jest wprawdzie narazie bardzo niewiele, ale już są.

Podobne fakty zachodzą również na posiedzeniach komisyjnych. Są tu już nawet objawy niesubordynacji myślowej i taktycznej. Zdarzyło się bowiem wypadki, że np. przy omawianiu pożyczki telefonicznej jeden z BB, zachwytany argumentami opozycji, zażądał a nawet zgłosił wniosek o odroczenie sprawy o tydzień celem bliźszego rozpatrzenia się w sytuacji. Oczywiście wniosek taki upadł, wobec sprzeciwu BB, ale ów poseł nie brał udziału w głosowaniu na plenum Sejmu. Tak samo było na posiedzeniu komisji ochrony pracy, kiedy posłowie BB rozdzielili się przy omawianiu sprawy ubezpieczenia robotników na starość.

Dodajmy teraz zastrzeżenia konserwatystów przeciwko likwidacji procesów o dobra, skonfiskowane przez rządyaborze, protesty bardzo ostre, które doprowadziły do surowych wystąpień organów zachowawczych oraz do interwencji wybitnych senatorów przeciwko tej ustawie, której pierwsze czytanie nie odbyło się raz wskutek protestu Klubu Narodowego i od tego czasu przedłożenie to min. Michałowskiemu jakoś nie zostało na nowo wniesione do Sejmu.

Wreszcie mamy żywe niezadowolenie kół gospodarczych przeciwko ustawom, związanym z bezrobociem. Organy tych kół, jak łódzka „Prawda” oraz „Przegląd Gospodarczy” bardzo krytycznie omawiają cały program rządowy walki z bezrobociem, wskazując, że rząd nie uwzględnił zupełnie położenia gospodarczego państwa. Pomimo tego nie dają wyrazu swego niezadowolenia czynnie (zn. nie przeciwstawiają się uchwaleniu tych przedłożeń). Może dopiero w Senacie wysuną pewne zastrzeżenia, zwłaszcza przy nowelizacji ustaw, dotyczących czasu pracy.

Oczywiście są to drobne przejawy, których generalizować nie można. Jeżeli chodzi o głosowanie, to zawsze jest podostatkiem głosów, tak że rząd może być

zawsze pewien uchwalenia każdego przedłożenia. Niemniej godzi się zarejestrować te drobniutki przejawy. Może to są początki? Jednakże rachować na nie absolutnie nie wolno.

PPS-owcy są po wniesieniu swego projektu o autonomii Wołynia i Ziemi Czerwieńskiej skwaszeni. Zaczynają się orientować, że strzelili w próżnię. Wniosek ich jest dawny, opracowywany jeszcze przez nieboszczyka Perla i nieboszczyka Holówkę, gdy koncepcje autonomiczne forsował w partii. Pora jego wniesienia do parlamentu bardziej niż niewłaściwa.

Pod wnioskiem nie ma ani jednego podpisu ukraińskiego. Są natomiast podpisy wszystkich członków koła żydowskiego, którzy chcą uchodzić za „neutralnych” w sporze polsko - ruskim. Znajdują się też podpisy wielu członków koła niemieckiego. Są też dwa podpisy dawnych działaczy stronnictwa chłopskiego p. Szprigerowej i p. Paca.

Po co socjaliści teraz akuratnie taki wniosek zgłosili, niepodobna odgadnąć. Gdyby w klubie zasiadał choć jeden poseł PPSowski z Ziemi Czerwieńskiej, można by wątpić, czyby dopuścił do tego. Nie ma bowiem najmniejszych widoków,

żeby sprawa mogła pozyskać kogokolwiek z posłów polskich, a nie ma również widoków, żeby mogła znaleźć uznanie w kołach ukraińskich.

Ukraińska reprezentacja parlamentarna dzisiaj w społeczeństwie ruskim nie posiada zdaje się dostatecznej pozycji. Rozhułstała ona opinię własnych zwolenników i dzisiaj jest zdystansowana przez radykalniejsze żywioły. U. O. N. (organizacja nacjonalistów ukraińskich), polityczna władza U. O. W. (ukr. organizacja wojskowej) teoretyzuje już reprezentację parlamentarną, którą uważa za ugodowców i oportunistów. Niedawno zmarł nagle śp. pos. Hałuszyński, przez „Proświły” wskutek ataku sercowego. Na temat jego śmierci krąży pogłoski, jakoby nastąpiła ona na tle wstrząśnięć w najbliższym kole przyjaciół na temat dalszej taktyki, taktyka bowiem Hałuszyńskiego i posłów, zasiadających w polskim Sejmie, była uważana za niedopuszczalną, a pono nawet mogącą wywoływać silną reakcję radykalów.

W takiej sytuacji PPSowcy ze swym wnioskiem zawisli w powietrzu, nieopatrzenie wyrzadziliżby szkodę sprawić, przez jego zgłoszenie.

H. W.

W Brunszwiku odhylał się, jak już donosiłmiś, olbrzymi zjazd hitlerowców z Niemiec środkowych i północnych. Doszło tam do różnych krwawych awantur, przyczem 2 osoby zostały zabite a 65 ciężko ranione. Na rycinie widzimy przegląd sztabarów hitlerowskich przez Hitlera.

Kobieta i polityka Jasnowłosa zmore Hitlera.

Jedno z pism francuskich ogłosiło zabawne rewelacje o kłopotach „żelaznego” wodza niemieckich socjalistów narodowych Adolfa Hitlera z powodu wiotkiej, jasnowłosej i błękitnookiej aktoreczki.

Otóż okazuje się, że zanim Hitler wystąpił na arenę polityki w charakterze zapasnika, wzywającego Europę do walki, poznał się ze złościwą Gretchen, pokochał ją i przez szereg lat wiodł egzystencję zakonchanego Romea. Oczywiście, w antraktach politycznych konferencji, które wówczas miały jeszcze charakter tajnych zebrań.

Był już wówczas „pięknym Adolfe”, ale nie był jeszcze „groźnym Hitlerem”. Gdy zabłysła jego gwiazda na niemieckim niebie, a wokół jego osoby zaczęły się skupiać zwarte szeregi odwieców, Hitler zlikwidował miłosną aferę i rozstał się z ukochaną. Zdradził ją dla nowej kochanki... „Germanji”.

Dzisiaj, gdy byłby malarz pokojowy staje się popularniejszym od filmowych gwiazdorów, praktyczna Gretchen usiłuje znowu nawiązać z nim kontakt. Doszło do wniosku, że zaręczyny z Hitlerem przyniosą jej rozgłos. Jęła więc bombardować „Adolfa” listami. Ale zarówno listki miłosne jak i groźby nie odnoszą żadnego skutku.

— Do kosza, wszystko wrzucać do kosza — oświadczył Hitler sekretarzowi, który nie wiedział, co ma czynić ze stosami różowych perfumowanych kopert.

Gretchen nie daje za wygraną. Twierdzi, że Hitler ma w stosunku do niej obowiązki, że prosto „musi” do niej wrócić, że jeżeli nie wróci, to ona potrafi go tak skompromitować wobec jego zwolenników, iż odsuną się od niego ze wstrętem.

Ostatnio zmieniła taktykę. Przestała pisać, natomiast chodzi na wszystkie polityczne zebrania, wiece, konferencje, w których bierze udział Hitler. Narazie ogranicza się do zakłócania porządku obrad złośliwymi apostrofami, antyhitlerowskimi okrzykami i śmiechem. A nigdy nie omieszcza przypomnień Hitlerowi, że gotowa jest nawet powiedzieć głośno to, co on wie, a czego nie chce, żeby inni wiedzieli.

Jakoś do tej pory Hitler nie zdołał się na energiczniejszy krok i nie zastosował ulubionej metody „pieści”. Złośliwi twierdzą, że się boi, że po każdym spotkaniu z jasnowłosą zmore jest zdenerwowany i niepokojny.

Djabel nie dał rady więc posłał kobietę. Czy się jej uda zachwycić „żelaznym Hitlerem” — czas pokaże.

Z DNIA.

ZŁOTE MYŚLI

P. MORACZEWSKIEGO O ZŁOCIE.

P. Moraczewski w ciągu ostatniego roku nie tań, że upaństwowienie własności i wywłaszczenie uważa za jedynie zbawienne, a zarazem zalecał na tych podstawach polską piatiletkę. P. Moraczewski bowiem nigdy nie tai, że w porównaniu z PPS., a czasem nawet z Sowietami, on jest dalej idącym i prawdziwym socjalistą. Otóż obecnie w Łodzi ogłosił p. Moraczewski 4 b.m., za pośrednictwem wydawcy dziennikarskiego, swoje zapamiętane na obecne przesilenie gospodarcze i wskazując drogi wyjścia:

„To nie kryzys, lecz śmiertelna choroba. Ginie ustroj, w którym wychowywaliśmy się, którego kategoriami nauczyliśmy się myśleć tak dalece, że nie umiemy myśleć już inaczej... Był to rabunek własności prywatnej, dokonany na rozkaz tych, których cały świat uważał za rzeczników i obrońców własności prywatnej. Istnieją więc okoliczności i sytuacje, gdy prawo prywatnej własności przestaje istnieć, a to oznacza zalanie się ustroju... Autorytet złota już nie istnieje. Pierwszym krokiem życia gospodarczego będzie niewątpliwie zmiana pieniądza... Rewolucja bolszewików zatrzymała się przed potęgą złota. Zrozumieli oni, że zmiana ustroju społecznego nie jest rzecz tak łatwą, jak zmiana ustroju politycznego i po pewnym czasie porzucili do waluty złotej. Wice nie zdołali zważyć złota i tego, co zrobili nie można nazwać pełną zmianą ustroju społecznego... Nie wiem, jaką drogą pójdzie świat i co wybierze. Jeśli pójdzie drogą ustroju socjalistycznego, to walutą będzie jednostka pracy, obliczona w koniach mechanicznych. Nie trzeba się będzie wówczas targować o płacę. Tyle i tyle koni mechanicznych i taka zapłata. Kto nie wprowadzi tych koni mechanicznych, chce wprowadzić system socjalistyczny, może tyśiące ludzi mordować, a jednak ustroju społecznego nie zmieni...”

Hasła te są wymowne. Własność prywatna zmieniona i złoto usunięte z ustroju pieniężnego, P. Moraczewski jeszcze raz z góry traktuje bolszewików, jako małoudusznych paracze, którzy zatrzymali się w polowie drogi.

Mozna sobie wyobrazić jakie wrażenie wywarły oświadczenia tego towarysza broni z BB. i pomajowego ministra właśnie w... Łodzi, gdzie pod szandarani przewrotu majowego i BB. zadzierzyscie kroczy tamtejsza grupa „gospodarczo - zachowawcza” ks. Janusza Radziwiłła, p. Poznańskiego, p. Solańskiego i t. d., której pismo „Prawda” (nr. 41) tak się bron:

„Trochę za szybko jedzie p. Moraczewski jak dotychczas bowiem ustroj kapitalistyczny nie powiedział jeszcze swego ostatniego słowa. Przeciwnie, z coraz większą stanowczością twierdzi, że nikt inny tylko on może dać pracę wszystkim ludziom i zapewnić im coraz lepszy dobrobyt, gdy tylko niepowolani przesłania wtracąc swoje nieproszone trzy grosze do jego spraw i obowiązków, gdy wreszcie ludzkość opamięta się z tego dziwnego zamroczenia, przy którym znosi cierpliwie, że ludzie, którzy niczego nie stworzyli, a wiele zniszczyli i w dodatku wogóle powiedzieć nie potrafili czego chcą, usiłują wprowadzać w czyn swoje nieokreślone mrzonki i reformować ustroj...”

A przecież wiadomo, że w kierujących kołach przewrotu majowego, a nawet na stanowiskach naczelnych w Ministerstwie skarbu, na czterech wice-ministrów jest jeden (p. Zawadzki) bliższy poglądom grupy zachowawczej, a trzech (pp. Starzyński, Jastrzębski i Koc) znacznie bliższych p. Moraczewskiego. W przewrocie majowym tkwią bowiem i ciągle czynią pewne zdobycze i czekają na chwilę głębszej zmiany poglądy nawskroś socjalistyczno-rewolucyjne w kierunku upaństwowienia i obalenia kapitalistycznego ustroju. Czy z obozu, w którym współżyją i współrządnie urzędują, usiłują się tak sprzeczne dążności, może zrodzić się działalność, wzmacniająca ustroj gospodarczy państwa i zdolna dać sobie radę z przesileniem, czy też musi je raczej obóz ten pogłębiać?

Czy wiecie, że...

Rękawiczki były znane i używane w Europie już na 5 wieków przed Nar. Chrystusa. Wynalazek ten przyjęli Rzymianie i Grecy od Persów.

W Europie popelnienie zostaje samobójstwem przeciętnie co 5 minut.

W Stanach Zjednoczonych znajdują się 4285,755 osoby nie umiejące ani czytać, ani pisać, co stanowi 4,5 proc. ogółu ludności.

Oceany zawierają tyle soli, że gdyby całą wodę morską udało się wyparować, to z pozostałej soli można by utworzyć kontynent czternaście razy większy od Europy.

Premier Laval z córką na pokładzie parowca „Jle de France” w drodze do Ameryki.

U W A G I.

Nie wyczuwają...

Smutne zajścia z młodzieżą w Czeladzi spowodowane zostały w znacznej mierze przez agitację działaczy komunistycznych. Błędem jednak byłoby usprawiedliwianie tego wszystkiego wyrotową akcją agitatorów bolszewickich. Przyczyną skandalicznego zachowania się młodzieży, napadania przez nią nauczycieli, kolportowania odezw komunistycznych może należy szukać gdzieś indziej, w nas samych, w ciłach pedagogicznych, wśród wychowawców? Niestety, na podstawie jednak kilku przykładów trzeba stwierdzić, że w znacznej mierze winą leży istotnie w nas samych, ściślej rzecz biorąc, w systemie wychowawczym doby współczesnej (w Polsce), pod względem wychowawczym deprawującym i wychowawców i wychowanków.

Otóż w Czeladzi, jak się o tem głośno mówi, nauczycielka, przeciwko której uczniacy wystąpił „bojowo”, była i kopała dzieci. Miało to miejsce kilka tygodni temu. Ten fakt spowodował ów atak na nauczycielkę, a w efekcie tego dowiadujemy się, że kilku chłopców przeniesiono do innej szkoły, natomiast nauczycielkę pozostawiono, zdaje się, w spokoju. A przecież odpowiedzialność w tym wypadku spada w ogromnej mierze na ową nauczycielkę. Nauczycielka, która w ten sposób zdobyła sobie sympatię, że dzieci zamiast kwiatami, jak się to dzieje w innych szkołach, obdarzają ją kamieniami, wystawiła sobie dostateczne kwalifikacje jako wychowawczyni.

Ale konsekwencje wysnuło tylko w stosunku do dzieci, przeniesionych do innej szkoły i zajęcie uznano za zlikwidowane, poto jednak chyba tylko, aby w dwa tygodnie później przekonać się, że sprawa nie została zlikwidowana, a raczej doznała zaognienia w postaci odezw komunistycznych, nawołujących do strajku.

Przypomnijmy sobie tragiczny wypadek z przed kilku miesiącami w Zawierciu, gdzie nauczyciel drakońsko postąpiwszy w stosunku do dziewczynki, która jakieś głupstwa popisała na kartce, tą decyzję spowodowało śmierć ambitnego i dobrego charakteru dziewczęcia. Przykład, jakby z kart Lindsejowskich rozważań wydarty.

W Złoczowie, kazano uczniom gimnazjum, klaniać się „wybitnym osobistościom miasta”, a ostatnio w samorządzie gimnazjalnym pod wpływem nauczyciela opiekuna powzięto uchwałę wyraźnie propagującą denuncjowanie...

A wreszcie ostatni przykład z Sosnowca (choć można by przytaczać bez liku). Inspektor czy wizytator kuratorium krakowskiego p. Wrzosek, znany zresztą w Zagłębiu, w czasie wizytacji gimnazjum im. E. Plater dał jednej z klas następujące tematy do wypracowania: „Udział Polski w wojnie światowej”, a drugi temat „Wojna polsko-bolszewicka”.

Oczywiście, aby sprawdzić poziom nauki języka polskiego i to w dodatku w gimnazjum żeńskim, nie potrzeba było się uciekać do dawania tak militarnych tematów. P. wizytatorowi napewno nie chodziło o rozwiązanie przez dziewczynki problemów strategicznych, a niewątpliwie chodziło mu o sprawdzenie stosunku emocjonalnego dziewcząt do pewnych fragmentów, raczej do pewnej osoby, o którą cały obecny regime polityczny jest oparty. Przez danie tego rodzaju tematu do opracowania, mógł p. wizytator wyobrazić sobie częściowo, jaki nastroj panuje w tym czy innym domu, pod jakimi wpływami znajduje się dziecko.

Ślęcznie, ale czy do takich celów ma służyć szkoła polska? To deprawuje, to wypacza charaktery!

Tragizm wychowawczy w szkole polskiej tkwi w tem, że wypaczanie charakterów idzie od góry. Teror polityczny, jaki wywiera się na nauczycieli, z konieczności doprowadza do służalczości, donosicielstwa, zaniku cywilnej odwagi, podtek wszelkiego rodzaju, jak się to mówi, „podświadczenia” do zakłamania, jednym słowem zwyrodnienia moralnego, zaprzeczenia tego, co nazywamy siłą charakteru. I teraz postawmy sobie pytanie: czy nauczyciel tak zmaltretowany moralnie, który drży na każdym kroku, aby nie utracić posady, zmuszany wbrew nakazom swego sumienia do rozmaitych czynów, może być dobrym wychowawcą? Czy może sumiennie spełniać swój obowiązek obywatelskiego nauczyciela i wychowawcy? Czy może się oddać z całym zapalem wyłącznej pracy wychowawczej, gdy każą mu być na każdym kroku politykiem i partyjnikiem?

Oto tutaj tkwi cały przegromny tragizm w naszym życiu współczesnym na polu wychowania młodzieży.

„Oszczędności szkolne” w świetle uchwał TNSW.

Zarząd główny Tow. nauczycieli szkół średnich i wyższych na posiedzeniu w dniu 11 bm. przyjął następującą uchwałę w sprawie obecnego stanu szkolnictwa:

Zarząd główny T. N. S. W. stwierdza, że dokonanie ze względów oszczędnościowych ograniczenia liczby nauczycieli i liczby oddziałów w szkole średniej, spowodowałoby w wielu wypadkach przeludnienie klas i przeciążenie nauczycieli, a to:

1) uniemożliwia stosowanie nowoczesnych metod nauczania i wychowania, opierających się na podstawach aktywności, samodzielności oraz uwzględniania indywidualności ucznia;

2) wywołuje przynębnienie nauczycielstwa, ponieważ mimo najofiarniejszej pracy nie może ono doczekać się w takich warunkach bardziej wartościowych wyników, ponieważ przenoszono w stan nieczynny i spoczynku czestokroć osoby młode, zdrowe i zupełnie wydajnie pracujące w zawodzie nauczycielskim, przyczem posługiwano się pomocą komisji lekarskich nawet w tych wypadkach, gdy stan zdrowia nauczycieli nie powinien był budzić żadnych wątpliwości; wreszcie przenoszono nauczycieli na nowe miejsca służbowe z powodów dla nauczycielstwa niezrozumiałych.

Zarówno akcja redukcyjna, jak i powyższe przeniesienia budzić muszą w

tych warunkach zastrzeżenia ze stanowiska zamierzonych oszczędności. Zarząd główny, choć świadomy tego, że jego głos nie zmieni ciężkiej rzeczywistości, niemniej uważa za swój obowiązek zawodowy i obywatelski wyrazić przekonanie, że ustalenie się obecnego stanu rzeczy — grozi gruntownym obniżeniem się poziomu nauki i wychowania w szkole średniej, za czem pójdzie ogólne obniżenie się kultury, grozi również obniżeniem się wartości grona nauczycielskiego szkoły średniej, ponieważ obecnie jego zespół obciążony nadmierną pracą w warunkach materialnych zupełnie niedostatecznych, w niedalekiej przyszłości ulec musi wyczerpaniu i załamaniu się, zdolniejsze zaś i bardziej rzetelne osobniki młodego pokolenia stronić będą od studiów przygotowujących się do zawodu nauczycielskiego wobec niemożności zdobycia nowych posad, a niepowośći utrzymania posiadanych.

Zarząd główny stwierdza, że w niektórych okolicach szkolnych przy kwalifikowaniu szkół prywatnych zasły wypadki odebrania lub obniżenia praw mimo dodatniej oceny wizytacyjnej, zakomunikowanej szkole. Wypadki takie nasunąć mogą przypuszczenie, że przy kwalifikowaniu szkół nie decydują same tylko względy naukowe i wychowawcze.

Przedwzięciu takiemu systemowi podnosi się już protest. Protestuje narazie młodzież akademicka.

Czy twórcy dzisiejszego systemu t. zw. państwowego w Polsce nie wyczuwają tego?

as.

Mówią że...

W ub. niedzieli w gabinecie komisarzy Powiatowej Kasy chorych w Sosnowcu p. Wąsowicza odbyło się zebranie członków zarządu sanacyjnego Związku pracowników Kasy chorych i jeszcze kilku osób zaproszonych. Na zebraniu tem p. komisarz nawoływał, aby sanacyjny Związek nie dopuszczał opozycji do zdobywania wpływów wśród pracowników.

W sprawie obniżek uposażeń p. komisarz zaznaczył, że należało się wcześniej zwrócić do niego w tej sprawie, a obecnie sprawa ta jest spóźniona.

Oświadczenie to p. komisarza musi wywołać zdziwienie, ponieważ p. Szrenkiewicz nieustannie twierdził, jako prezes sanacyjnego Związku zawodowego pracowników Kasy chorych, że rozmawiał na ten temat z p. komisarzem, że interwenjował i sprawa prawdopodobnie pomyślnie zostanie załatwiona. O rozmowach, prowadzonych na ten temat, mówił nawet na ogólnym zebraniu w dniu 26 września.

Kto ma teraz rację: p. komisarz czy p. Szrenkiewicz?

Narazie to jest tylko pewne, że w związku z przeprowadzonymi obniżkami pracownicy są widocznie niezadowoleni, tembardziej że obniżki te przeprowadzono bardzo nierównomiernie. A podobno w kilku wypadkach nawet podwyższono uposażenia... Oczywiście tylko kilku osobom.

× Z KOŁA POLONISTÓW ZAGŁĘBIA. W czwartek 22 bm. o godz. 19 w Dąbrowie Górniczej odbędzie się zebranie polonistów szkół powszechnych i średnich z następującym porządkiem dziennym: 1) Odczyt prof. Wł. Chłupowskiego p. „Z zagadnień nauczania języka polskiego w szkołach zawodowych”; 2) sprawy organizacyjne.

W Sosnowcu: w piątek dnia 23 bm. o godz. 19 odbędzie się ogólne zebranie polonistów Zagłębia w sali szkoły powszechnej przy ul. 5 Maja 32. Porządek dzienny: 1) Referaty o ortografii (wygłoszą pp. Hausowa i dr. Pasierbiński); 2) sprawa założenia czytelnicy polonistycznej i ewentualne uchwalenie składek członkowskich. Zarząd Koła Polonistów prosi o liczne i punktualne przybycie.

× Z ŻYCIA ZWIĄZKU PODOFICERÓW REZERWY KOŁA W GRODZCU. W tych dniach odbyło się zebranie Zw. podoficerów rezerwy, koła w Grodźcu. Na zebraniu było obecnych 42 osoby, w tem jako goście m. Br. Szlauer, prezes okręgowy, St. Czop, sekretarz okręgowy. Nowy zarząd koła rezerwy podoficerów ukończył się następująco: p. Wł. Wróbel (prezes), Br. Imiolecz, A. Fijałkowski, J. Forkasiewicz, W. Michałczyk, Al. Czarniecki i H. Brzozowski, zastępcy: Kaz. Wróbel, Sommer i Bol. Czarniecki. Komisja rewizyjna: P. Kidawa, J. Gołąb i K. Rutkowski. Do sądu koleżeńkiego powołano: Al. Czarnieckiego, Ant. Ramotowskiego i Edw. Górskiego. Zebraniu przewodniczył p. Al. Czarniecki. Sekretarował p. B. Imiolecz.

× NADAWANIE TELEGRAMÓW Z POCIAGÓW. Ministerstwo komunikacji wspólnie z Ministerstwem poczt i telegrafów opracowuje obecnie przepisy o nadawaniu telegramów prywatnych przez podróżnych w pociągach. Telegramy takie będą nadawane w pociągach za pośrednictwem konduktorów, którzy z kolei telegramy przekazywać będą kolejowym urzędom telegraficznym na najbliższej stacji, na której pociąg się zatrzymuje. Opłata za tego rodzaju telegramy będzie nieco wyższa, niż za telegramy normalne. Podróżni będą mogli nadawać telegramy nie tylko do wszystkich miejscowości w Polsce, ale i zagranicę.

× PIERWSZY POLSKI DŹWIĘKOWIEC GÓRSKI. Został już ukończony montaż pierwszego filmu polskiego dźwiękowego z życia w górach. Film ten to „Burza nad Zakopanem”, reżyserji Domenico Gambino. Zdjęć tego filmu dokonano wśród najbardziej malowniczych zakątków polskich Tat. M. in. udział w nim biorą liczne chóry góralskie, oraz słynna orkiestra góralska ze znanym kobziarzem Mrozem na czele. W rolach przewodników zakopiańskich oraz ekspedycji pomocniczej występują najbardziej popularni przewodnicy zakopiańscy. Ilustracja muzyczna została ułożona na tle szeregu popularnych pieśni góralskich. Film ten wyświetlany jest w kinie „Zagłębie” w Sosnowcu.

KRONIKA ZAGŁĘBIA.

KALENDARZYK.

21	Dziś Urszuli P. M.
Sroda	Jutro Korduli P.
	Wschód słońca 6 m. 9.
	Zachód „ 16 m. 33.

Kinoteatry w Zagłębiu

dzis wyświetlają:

SOSNOWIEC

ZAGŁĘBIE: Burza nad Zakopanem.

PALACE: Na ławie hańby.

BEDZIN

NOWOŚCI: świat szaleje.

CZELADZ

CZARY: Dalsze dzieje Tarcana.

DĄBROWA

WANDA: Falszwy marszałek.

ZAWIERCIE

STELLA: Chata wuja Toma (wersja dźwiękowa).

× WYJASNIENIE. W związku z depeszą wczorajszą p. „Zagrożony eksport węgla polskiego” zwróciliśmy nam uwagę, iż wzmianka, jakoby „płace górników obecnie obowiązujące, zostały ustalone przez komisję arbitrażową - pojeżdżającą i obowiązującą do 31 stycznia 1932 r. i przed tym terminem nie mogą być zmienione” (jak to podał „Kurier Czerwony”), nie odnosi się do Zagłębia Dąbrowskiego - Krakowskiego, gdzie obowiązujące wynagrodzenie do 30 kwietnia 1932 roku, jednakże w ramach tej umowy płace mogą być wypowywane na 2 tygodnie przed upływem każdego miesiąca.

× PODZIĘKOWANIE. Zarząd Chrześcijańskiego Związku młodzieży pracującej „Odrodzenie” w Sosnowcu składa tą drogą serdeczne podziękowanie p. dr. A. Bilikowi za wygłoszenie odczytu w dniu 18 bm.

Teatr miejski

W SOSNOWCU.

Dziś z powodu konieczności wypróbowania olbrzymiego aparatu technicznego jutrzejszej premjery — przedstawienie zawieszono.

Jutro wchodzi na afisz głoszna sztuka A. Fajko „CZŁOWIEK Z TEKA”. Zainteresowanie społeczeństwa słuszkami w powojennej Rosji i problem ustroju komunistycznego, zaprzatający umysł wybitnych polityków, sprawiły, iż „Człowiek z teki” cieszył się wszędzie kolosalnym powodzeniem. Autor przedstawił całą nagą prawdę o współczesnej Rosji, tę prawdę, którą zresztą ukrywano dotąd przed zagranicą.

„Człowiek z teki” przygotowany został przez teatr nasz nader starannie. Ciężar roli tytułowej dźwiga dyr. R. Tański, rozstrajując jednocześnie całość i wywypakując wszystko, tkwiące w sztuce wartości. Sztuka rozegrana będzie na tle nowoczesnej konstrukcji scenicznej, będącej najbardziej awangardową formą widowiska teatralnego. Konstrukcję tę doskonale przy stosował do jutrzejszego spektaklu, dobrze zapisany w opinii naszych teatromanów J. Kościuszka.

Role główne odtworzą pp. Arciszewska (Matka Granatowa), Gorecka (Ksenia), Tańska (Zona Redutkina), Zakrzyska (Zina Baszkiriowa), Brem (Zamosyn), Golaszewska (Topolew), Horowicz (Prezes P.I.K.R.-u), Orchoń (Lichomski), Relski (Redutkina), Shupski (Klioch), Szafranski (Prof. Androsow) i inni.

Teatr Polski w Katowicach

REPERTUAR

Środa 21 bm. — „Paganini”.
Piątek 23 bm. — „Wesola wdówka”.
Sobota 24 bm. — „Krysia Leszczyńska” (dla szkół).
Sobota 24 bm. — „Paganini”.

× AFERA KOMUNISTYCZNA W CZELADZI. W związku z niesłychanym wystąpieniem komunistów w szkołach powszechnych w Czeladzi, o czem obszernie donosiliśmy, władze wyjaśniają, że dotychczas istotni sprawcy tej afery nie są im znani.

BEZ OPOZYCJI.

Pierwsze powakacyjne zebranie Rady m. Dąbrowy.

W ubiegły poniedziałek odbyło się pierwsze powakacyjne posiedzenie Rady miejskiej w Dąbrowie. Na posiedzenie nie przybył zarówno klub gospodarczo-narodowy, jak i P.P.S., gdyż skutkiem powstałego na poprzednim posiedzeniu Rady incydentu, obydwa wymienione ugrupowania postanowiły nie brać udziału w obradach.

Z prawicy przybył na posiedzenie tylko jeden radny, prawdopodobnie w charakterze obserwatora, który jednakże brał udział w obradach.

SPRAWA BEDNARSKIEGO.

Na wstępie posiedzenia na miejsce niefortunnego b. członka Rady miejskiej członka klubu B.B. Bednarskiego, przebywającego obecnie w więzieniu, został wprowadzony radny Łakomik. Klub B.B. uznał z niewiadomych przyczyn za urządzić w tej przykrej sprawie pewien, zupełnie zbędny ceremoniał czy też formalności.

Mianowicie klub B.B. złożył do prezydium Rady miejskiej pismo, w którym prosi o nieprzyjęcie do władomości złożenia przez Bednarskiego mandatu radnego, następnie potępiając hańbiący czyn Bednarskiego, klub B.B. zgłosił wniosek o wykluczenie go z Rady, co też uchwalono.

Przy zatwierdzeniu tej formalności zapomniano tylko o jednej rzeczy, t. j. art. 28 dekretu o samorządzie miejskim, który głosi, że „Rada miejska może wykluczyć członka ze swego grona za czyn hańbiący większość dwóch trzecich głosów”. Wprawdzie na liście obecności pp. radnych figurują 25 podpisów, lecz kilku później dopiero przybyło, a początkowo t. j. w chwili głosowania było na sali tylko 20 radnych, gdy w Dąbrowie dwie trzecie wynoszą 25 radnych.

WESOŁE QUI PRO QUO.

W rezultacie wytworzyła się b. wielka sytuacja i — rzecz biorąc prawnie — Bednarski został właściwie przywrócony do godności radnego.

W sprawie tej należy bowiem odróżnić trzy etapy:

1) Bednarski przysłał za wzięcia rezygnację, której przyjęcie załatwiłoby sprawę.

2) Rezygnacji tej nie przyjęto. W tym względzie uchwała Rady miejskiej, powzięta większością głosów, jest ważna. W myśl intencji wnioskodawców Bednarski miał za chwilę stanąć pod pręgierzem, miano go wyznać.

3) Następnie uchwalono wykluczyć Bednarskiego z Rady miejskiej, ale uchwała ta nie skupiła dwóch trzecich głosów Rady miejskiej, potrzebnych w tym wypadku w myśl dekretu, wobec czego powinna być uznana za nieważną. Skutek zaś jest ten, że nie przyjąwszy przedtem rezygnacji Bednarskiego, nie wykluczono go, wobec czego również mandat radziecki p. Łakomika winien być uznany jako nierealny narazie.

Nie przypuszczamy na chwilę, by sanacyjny zespół radnych przyznał się do fatalnej pomyłki. Pozostanie zatem wdzierżmne pole do... interpretacji, tak modnych w okresie radosnej i czasem b. wesołej twórczości.

DALSZE OSZCZĘDNOŚCI.

Z kolei odczytano pismo województwa w sprawie zatwierdzenia preliminarza budżetowego na 1931-32 r. i

ZI SPORTU.

CZELADŹ — DĄBROWA. W nadchodzącą niedzielę na stadionie miejskim w Dąbrowie odbędzie się międzymiastowe zawody w piłkę nożną pomiędzy reprezentacyjnymi drużynami Człedzi i Dąbrowy. Skład Człedzi jest następujący: Sudał, Lewandowski, Mydlowiecki, Kapuściński, Sobota (Brynica), Czapiła, Wacławek, Jeżowski, Frej, Tuszyński. Kaz. i Tużarczyński Lucjan (CKS). Skład Dąbrowy: Suwała, Działach, Kubański, Salbanski, Kopeć (Dąbrowa), Kwiatkowski, Spruch, Pękański, Bamański, Cabaj i Goldblum (Zagłębie). Początek tego meczu o godz. 3 popoł.

poczynionych przez władze nadzoreze w preliminarzu zmian. P. prezydent Madeyski wyjaśnił, iż mimo zatwierdzenia preliminarza przez województwo, Magistrat przeprowadził dalsze oszczędności, wynoszące 176.000 zł. tak, że ogólna kwota budżetu wynosi tylko 1.400.000 zł.

WODOCIĄGI I KANALIZACJA.

Następnie odczytany został tymczasowy statut organizacyjny miejskiego zakładu wodociągowego i kanalizacyjnego. P. Prezydent Madeyski zaznaczył, iż przy układaniu zarówno statutu, jak i preliminarzu budżetowych wymienionych przedsięwzięciach i założeniach teoretycznych, gdyż w Dąbrowie istnieją specyficzne warunki, choćby z racji istnienia i likwidacji serwitutu wodnego Tow. górniczych i z tego względu nie można było opierać się przy opracowywaniu statutu i preliminarza na analogicznych przykładach i praktycznych wzorach.

Preliminarz miejskiego zakładu wodociągowego obejmuje w dochodach i wydatkach po 115.550 zł. a preliminarz miejskiego zakładu kanalizacyjnego po 35.600 zł.

NALEŻNOŚĆ ZA WODĘ.

Przy omawianiu tych spraw wyłoniła się niezwykle ważna sprawa, mianowicie sposób ściągania należności za wodę. Narazie istnieją dwie koncepcje: pabierania opłat za czerpanie wody ze źródeł ulicznych, w wysokości 2 gr. za wiadro, oraz wyznaczenie pewnego quantum, w wysokości 3 mtr. sześciennych wody na ubikację mieszkalną i pobieranie opłat za wodę w zależności od ilości zajmowanych ubikacji.

Niestety, obydwa te projekty mają tą wadę, że są trudne do przeprowadzenia i wywołują duże niezadowolenie i rozgoryczenie, bowiem dotychczas ludność miała wodę bezpłatnie, a obecnie musi za nią płacić.

Dla rozwiązania tego trudnego i skomplikowanego zagadnienia, postanowiono powiększyć skład komisji wodociągowo-kanalizacyjnej o 5 osób z pośród grona Rady.

W wolnych wnioskach zwrócono się z zapytaniem, jak przedstawia się sprawa prądu elektrycznego, na co p. prezydent odrzekł, że kwestja ta bezwzględnie w tym roku będzie ostatecznie załatwiona.

Owocowa działalność Obywatelskiego Komitetu ratunkowego w Dąbrowie.

W lokalu Tow. dobroczynności w Dąbrowie odbyło się ogólne zebranie członków obywatelskiego komitetu ratunkowego. Do instytucji tej należą osoby ze wszystkich sfer miejscowego społeczeństwa, nie też dziwnego, że komitet cieszy się ogólnym zaufaniem i mimo trudnych warunków prowadzi i rozwija pożyteczną działalność, spiesząc z pomocą licznej rzeszy nieszczęśliwych. Obradom przewodniczył prezes komitetu ks. dziekan Marzulewicz.

Na wstępie odczytano sprawozdanie z działalności komitetu za okres 2 miesięcy, t. j. sierpień i wrzesień r. b. Otóż w sierpniu wydano 267 rodzinom boni żywnościowe na 2624 zł., a we wrześniu 391 rodzinie na 3501 zł. Na październik r. b. przygotowano dla 506 rodzin boni, wartości 4049 zł. Zasilek ten w tych dniach zostanie wydany rodzinom zakwalifikowanym.

Następnie odczytano sprawozdanie komisji rewizyjnej, dotyczące działalności komitetu za okres 5 miesięcy. W tym czasie komitet zebrał 24195 zł. a wydał 24.086 zł. Komisja rewizyjna znalazła wszystko w należytnym porządku.

Z kolei omawiano stosunek nowopowstałego komitetu pomocy bezrobotnym do komitetu obywatelskiego, któremu zgłoszono propozycję zlikwidowania, względnie zawieszenia swej działalności w okresie istnienia komitetu pomocy bezrobotnym.

Jest rzeczą zrozumiałą, że instytucja mająca za sobą tak dodatnie wyniki i ciesząca się ogólnym zaufaniem nie może z niewiadomych przyczyn wstrzymać swej pracy. To też jednogłośnie postanowiono działalności komitetu nie przerywać i nadal ją

kontynuować.

Mając jednak na uwadze dobro sprawy i nie chcąc, aby tam, gdzie chodzi o pomoc bliźnim, powstawały niepożądane dysonanse, mogące przynieść przykre konsekwencje, zebrani postanowili, że jeżeli komitet pomocy bezrobotnym zwróci się o współpracę, komitet ratunkowy chętnie weźmie udział w akcji, jednakże pod pewnymi warunkami, mianowicie: że zarząd komitetu ratunkowego wejdzie w skład zarządu komitetu pomocy bezrobotnym, że pomoc udzielana będzie tylko osobom zakwalifikowanym przez komisję kwalifikacyjną, że na decyzje komisji kwalifikacyjnej nie będzie wywierany jekolwiek wpływ poboczny, no i że działalność komitetu wolna będzie od wszelkich tendencji polityczno-partyjnych, wreszcie praca i czynności komitetu winny być bezpłatne, traktowane jako obowiązek obywatelski i czynność honorowa.

Jak widać, nie są to jakieś nadzwyczajne warunki, że wymagania, nie możliwe do przyjęcia, to też należy przypuszczać, że rozdzwięk wynikły skutkiem niezręcznego czy niefortunnego stanowiska komitetu ratunkowego przy organizowaniu nowej pokrewnej instytucji, zostanie usunięty i obydwie organizacje wspólnie siłami poprowadzą akcję pomocy ku ogólnemu pożytkowi i zadowoleniu.

W mniemaniu tem utwierdza także stanowisko komitetu powołowego, którego prezydium oświadczyło, że wyniki w Dąbrowie nieporozumienie musi być zlikwidowane dla dobra sprawy i prezydium będzie w tej sprawie pośredniczyło.

Kainowa zbrodnia pod wiaduktem w Sosnowcu.

W maju b.r. w Sosnowcu na ul. Piłsudskiego obok przejazdu katowickiego bracia Zygmunt, Feliks i Józef Sikora uraczeni wódką i piwem zaczęli omawiać rodzinne interesy, a głównym tematem była bielizna i pieniądze.

Zygmunt i Feliks Sikora po dłuższej dyskusji zażądali od brata Józefa pieniędzy, narazie niewielkiej sumy, bo tylko 2 zł. Józef Sikora zakłinał się, że pieniędzy nie ma, nigdzie nie pracuje żyje tylko z tego co wygra w karty i co zarobi jego narzeczona. Feliks Sikora nie uwierzył bratu, w dalszym ciągu domagał się pieniędzy

i wreszcie zniecierpliwiony uderzył Józefa kilka razy, poczem obaj, bijąc się, upadli na ziemię.

Po chwili Feliks Sikora zerwał się z ziemi uszedł kilkadziesiąt kroków i padł martwy na ziemię. Sekcja zwłok zabitego F. Sikory wykazała, że przy czynu śmierci było przebiecie serca nożem.

Józef Sikora nie przyznał się do winy zabójstwa brata. Twierdził, że nożem w czasie bójki nie miał przy sobie, że brat mógł być zabity przez niewykrytego sprawcę, gdy opuścił miejsce bijatyki, lub też, że chce jego przebić sam siebie.

Obecnie 31-letni Józef Sikora (Sosnowiec, Towarowa 11) stanął przed Sądem okręgowym, oskarżony o zamordowanie brata. Sąd po przesłuchaniu świadków, którzy nie nowego do sprawy nie wnieśli i wysłuchaniu opinii biegłego lekarza skazał Józefa Sikorę na 2 lata więzienia zamieniając dom poprawy. Skazany Sikora zapowiedział apelację.

Narady spółdzielców

Z UDZIAŁEM

PROF. ST. WOJCIECHOWSKIEGO.

W niedzielę 18 bm. odbyła się konferencja okręgowa spółdzielni spożywców Zagłębia Dąbrowskiego.

Liczniejšie niż dawniej obsłanianie konferencji dowodziło wzrostu zainteresowania się sprawami aktualnych zagadnień pracy Spółdzielni. Główny przedmiot obrad „Walka spółdzielni ze skutkami kryzysu gospodarczego” skoncentrował uwagę zebranych, tembardziej, że referentem z ramienia Związku spółdzielni spożywców Rzpłitej był pionier ruchu spółdzielczego w Polsce b. Prezydent Rzpłitej prof. Stanisław Wojciechowski.

Ożywiona dyskusja, miejscami nawet burzliwa, oświeciła wszechstronnie poruszane zagadnienia. W wyniku obrad powzięto uchwały nakreślające plan pracy dla Spółdzielni w dobie obecnego kryzysu.

W konferencji wzięło udział ponad 250 osób, wśród których było 100 delegatów z 20 Spółdzielni Okręgu.

Z dzungli sanacyjnej NA ŁAMACH E. Z.

Nasładować — zdaje się — warszawskiego „Kurjera Porannego”, który krytykując taktykę BB w Sejmie, nazwał nasz parlament bezmyślnym, tępem narzędziem i automatem, a posłów BB zaliczył do kategorii urzędników, nasz lokalny organ samacj na swój sposób postanowił zamknąć swą rzekomą niezależność, a uczynił to we wtórnym artykule pt. „Dziś trzeba wyjątkowych zarządzeń — Jak smuć pracę dla bezrobotnych”. W artykule tym czytamy:

— Masz dwie lub trzy posady? Musisz rzec się! Musi wystarczyć ci na utrzymanie ta jedna, zasadnicza — skoro jest w Polsce zgóra ćwierć miliona osób, którzy żądnej pracy nie mają, a w domach ich rozlega się wolanie: jeść!

A dalsze „Expres Zagłębia” daje następujące poczonienia:

A może wydaje się komuś, że fakty zajmowania przez jedną osobę paru posad są faktami pojedynczymi? Były w wielkim świecie i nie znalazły zupełnie stosunków, kłoby tak myślał!

A może inspekcje pracy dzięki swym szczerpłym aparatom nie mają możności sięgnąć w głąb życia i poznać we wszystkich szczegółach tych stosunków?

Niechże w takim razie wezmą do pomocy czynniki społeczne i zawodowe, niech wreszcie zaapeluja o współdziałanie w wykrywaniu takich faktów do ogółu obywateli — a przekonają się rychło, z jak bogatym materiałem będą miały do czynienia.

Jestemsi pewni, że pisząc powyższe, niepozbawione pewnej słuszności uwagi, „Expres Zagłębia” ma na myśli między innymi: posła dra Gosińskiego, sprawującego poza mandatem poselskim kilka posad, inż. Rzeckowskiego, komisarza m. Bedźnia a zarazem urzędnika Izby przem.-handlowej, p. Langerta, wicemarszałka zawierciańskiego i komisarza m. Zawiercia, a może jeszcze (w myśl wywodów „Kurjera Porannego”, który posłów uznał za urzędników państwowych) p. dra Madeyskiego, posła i prezydenta Dąbrowy, oraz p. Sowińskiego z Zawiercia, posła i kierownika miejskiego zakładu elektrycznego.

Nasz figlarny Expresik nie wymieniał wprawdzie nazwisk, bo pilnie obserwuje różne tajemnice, ale mimo to wypowiedział się jasno i niedwuznacznie.

× **USIŁOWANIE SAMOBÓJSTWA.** W ub. poniedziałek wieczorem usiłowała otruć się esoncja oetowa 18-letnia Janina Miłnarska, zamieszkała w Sosnowcu przy ul. Będzińskiej 30. Denatkę przewieziono w stanie niezbyt groźnym do szpitala Kasy chorych na Pogoni. Przy czynu targnięcia się na życie — zawód miłosny.

Zapisujcie się do P.M.S.

Kronika Zawiercia.

Tajemniczy napad.

Nocy wczorajszej w gmachu straży ogniowej miejskiej przy ul. Leśnej pelnin dyżur strażak Andrzej Szczygiel. Naraz około godz. 1 po północy do budynku strażackiego wtargnęło trzech zamaskowanych osobników, uzbrojonych w rewolwery. Napastnicy, nie mówiąc, oddali trzy strzały w stronę Szczygla. Rezultat strzałów był fatalny. Szczygiel, ciężko ranny w prawą pierś, upadł brocząc krwią. Napastnicy zbiegli w niewiadomym kierunku. Ranny Szczygiel, po udzieleniu mu pierwszej pomocy lekarskiej, przewieziony został w stanie ciężkim do szpitala Kasy chorych. Powodu okrutnego napadu narażnie nie zdołano ustalić.

× Z KOMITETU POMOCY BEZROBOCZYM. Na ostatnim posiedzeniu sekcji dożywiania (taniach kuchni) przy Komitecie pomocy bezrobotnych, które odbyło się w poniedziałek 19 bm. o godz. 8 w. w tutejszym Magistracie, omówiono sprawę urzędzenia i otwarcia taniach kuchni. Sprawę zreferował przewodniczący p. S. Wesolowski, oznajmiając, iż otwarte będą dwie kuchnie: jedna w Domu ludowym, druga w budynku strażackim przy ul. Leśnej. Do kierownictwa temi kuchniami uproszone zostały — w pierwszej p. Z. Banachiewiczowa, prezesa PCK., w drugiej p. komisanowa Langertowa. Ponieważ kuchnia w Domu ludowym, mieszcząca się w suterenie, okazała się niedogodna, postanowiono przenieść ją na parter. Podczas dyskusji zdecydowano, aby zwrócić się do pań z PCK. o udział w prowadzeniu kuchni, w tym celu odbędzie się konferencja w najbliższy poniedziałek.

Kuchnie otwarte będą 4 listopada, zaś 5 listopada przyjmowane będą zapisy. Obiady będą zamawiane dzień naprzód przy niszczaniu opłaty, alby można było odpowiednio regulować zakupy i przygotowywać żywność. Osoby niezamożne, niemogące uiścić opłaty, zwracają się będą do Wydziału opieki społecznej w Magistracie, gdzie wydawane będą bony bezpłatne.

× REJESTRACJA BEZROBOCZYCH PRACOWNIKÓW UMYSŁOWYCH. W dniu 21 bm. tj. dzisiaj od godz. 8 rano do 2 popoł. odbędzie się w Magistracie, wydział opieki społecznej, rejestracja bezrobotnych pracowników umysłowych, którzy nie korzystają ze świadczeń Zakładu ubezpieczeń pracowników umysłowych w Król. Hucie. Bezrobotcy ci otrzymają zapomogę z doradczej akcji państwowej. Przy rejestracji należy okazać legitymację PUPP. oraz dowód stwierdzający tożsamość danej osoby.

× KRADZIEŻ. Ze sklepu Mozesa Raucha (Ciasna 5) skradziono w nocy półtora worka cukru oraz trzy pudełka kostek buljonu. Poszkodowany oblicza swe straty na 528 zł.

× Z ZEMSTY ZA OJCA. We wsi Krawce (pow. Zawierciański) u Marcelgo Hefflika odbywało się wesele. Podpitym gościom nie podobała się obecność 49-letniego Władysława Kurzawy i wyrzucili go brutalnie za drzwi. Dowiedziawszy się o tem syn Kurzawy, 17-letni Hieronim, który bawił się na weselu o kilkanaście domów dalej, postanowił pomścić ojca, odgrając się najwięcej niejakiemu Konstantemu Kulachowi. W pewnym momencie doszło do bójkii pomiędzy dwoma grupami weselników, przyczem najbardziej pobity został Konstanty Kulach. Odwieziony do szpitala w kilka dni później zmarł. Na ławie podsądnych siedli sprawcy bijatyki i zabójstwa. Sąd okręgowy w Sosnowcu po przesłuchaniu szeregu świadków skazał Hieronima Kurzawę na dwa lata więzienia, Władysława Kurzawę, Cesanę, Jaworskiego, Dąbka i Górę każdego po trzy lata więzienia, wszystkich z pozbawieniem praw.

Nasz dział radiowy.

KU CZCI CHRYSTUSA KRÓLA.

Sekretariaty generalne Akcji Katolickiej organizują w całej Polsce w przyszłe niedziele 25 bm. uroczyste obchody ku czci Chrystusa Króla. W katedrze warszawskiej o godz. 9.30 odprowadzone zostanie nabożeństwo przez kardynała Nkowskiego, popołudniu odbędzie się akademja w sali teatru Wielkiego, pozmie szereg innych akademji w różnych punktach miasta. Wieczór od godz. 20—29.30 Polskie Radio transmi-

tować będzie słuchowisko według noweli Henryka Sienkiewicza „Pójźmy za Nim”.

PROGRAM RADJOWY.

ŚRODA 21 PAŹDZIERNIKA 1931 R.

11.58 — Sygnal czasu, hejnał z Wieży Mariackiej. 12.10 — Komunikat meteorologiczny. 12.15 — Koncert z płyt gramofonowych. 14.55 — Intermezzo muzyczne. 15.05 — Komunikat gospodarczy. 15.15 — Intermezzo muzyczne. 15.25 — Kamila Nitschowa: Pogadanka z dzieł — Gospodyni Śląska. 15.45 — Intermezzo muzyczne. 16.00 — Lekcja języka angielskiego — Linguaphone. 16.20 — „Dwie sylwetki bohaterów dwu narodów”.

ŻYCIE GOSPODARCZE.

Zaległości komornego w naszych miastach

Na odbycie w ub. sobotę w Warszawie nadzw. zebranie przedstawicieli właścicieli nieruchomości z całego kraju, przybyło kilkuset delegatów. Zjazd miał na celu rozpatrzenie projektu rządowego o zmianę ustawy o ochronie lokatorów.

Jeden z referentów, przedstawiający niepomysłny stan rentowności domów czynszowych w naszych miastach, zobrazował cyfrowo obecną sytuację właścicieli nieruchomości wobec zalegania lokatorów w placeniu komornego.

Zaległości te do dnia 1 lipca b. r. wynoszą: w Warszawie 25.5 procent.

Obawy przed niewypłacalnością Sowietów.

Wiadomości, nadchodzące z Londynu, New Yorku i Berlina, wskazują na to, że w tamtejszych kołach finansowych i gospodarczych panuje obawa z powodu ewentualnej niewypłacalności Sowietów. Dlatego, że Związek Sowiecki importował z Ameryki mniej więcej tyle towarów, ile Sowiety same wywoziły do Anglii, spadek kursu funta szterl. musiał naturalnie odbić się ujemnie na zdolności płatniczej Moskwy. Prócz tego Sowiety mają spłacić w najbliższym czasie znaczne sumy tytułem długów, powstałych na tle zamówień zagranicą. Tak, w Londynie znajduje się obecnie na 45 milj. f. szterl. weksli sowieckich, zdyskontowanych w Londynie przez banki i firmy niemieckie.

W Stanach Zjednoczonych zobowiązań wekslowe Sowietów osiąga

ją również nader znaczne sumy, bo aż 500 milj. dolarów. Wobec powyższego nierzadko już się zdarzało, że Sowiety nie wykupowały w terminie swych weksli. Podobna sytuacja nieufności względem weksli sowieckich wytworzyła się i w Niemczech, gdzie liczne banki odmawiają tak akceptowania, jak i prolongaty weksli sowieckich.

Nareszcie, i Bank Wyplat Międzynarodowych postanowił nie lombardować w przyszłości weksli sowieckich. Wobec zalewu Europy i Ameryki wekslami sowieckimi wszędzie zauważa się obecnie kryzys zaufania do Moskwy, co w znacznym stopniu utrudnia i pogarsza sytuację kredytu rosyjskiego zagranicą.

Wobec powyższego nierzadko już się zdarzało, że Sowiety nie wykupowały w terminie swych weksli. Podobna sytuacja nieufności względem weksli sowieckich wytworzyła się i w Niemczech, gdzie liczne banki odmawiają tak akceptowania, jak i prolongaty weksli sowieckich.

Nareszcie, i Bank Wyplat Międzynarodowych postanowił nie lombardować w przyszłości weksli sowieckich. Wobec zalewu Europy i Ameryki wekslami sowieckimi wszędzie zauważa się obecnie kryzys zaufania do Moskwy, co w znacznym stopniu utrudnia i pogarsza sytuację kredytu rosyjskiego zagranicą.

Kronika gospodarcza.

SPADEK SPOŻYCIA MAKI. Wedle obliczeń młynarzy, spożycie maki chłobowej spadło w ostatnich miesiącach o ca 25 proc. Jest to tembardziej niepokojące, że zazwyczaj spożycie chleba utrzymuje się na stałym poziomie. Fakt powyższy świadczy o stałym zastraszaniu się kryzysu.

NA RYNKU RYB panowała w tygodniu ubiegłym tendencja słaba. Dowozy ryb były znaczne, popyt minimalny. Notowano za 1 kg. w złotych: w hurcie: karpie żywe 2.50, śnieć 1.50, lin żywy 3 — 4, śnieć 2 — 3, karaś żywy 4—5, śnieć 2—3, losos 9, szczupak śnięty 2.50—2.80, sandacz ros. 2.50—2.80, jeziorny 3.50, węgorz 4, śliz 3.50, certy 3, średnica 1.50, drobica 0.50—0.60.

UPADŁOŚĆ FIRMY „OSWAG”. Dnia 19 bm. zarząd firmy „Oswag” zgłosił do sądu w Katowicach upadłość. Zarządca upadłości mianowany został inż. górniczy Aleksander Egier, znany na terenie G. Śląska jako zarządca konkursowy poważnych przedsiębiorstw. Przesłem wydziału wierzycieli jest mianowany dr. Brill. Zadłużenie firmy wynosi około 26 milionów złotych. Upadek firmy „Oswag” będzie prawdopodobnie przyczyną zachwiania się innych firm pracujących z „Oswagiem” na terenie G. Śląska i zagranicą. Część wierzycieli, wynosząca około 10 milionów zł. i należąca do „Schweizerischer Bank-Verein” i do domu bankowego Mendelssohn et Co. w Berlinie jest zabezpieczona hipotecznie.

FOLWARK NA LICYTACJI ZA... I ZŁOTO. Prasa wileńska podaje, że hala licytacyjna Sądu okr. w Wilnie pełna jest codziennie spekulantów nabywających majątki ziemskie wystawione na licytację. Za niesłychanie niską cenę, bo 215.000 zł. nabył jeden ze spekulantów dobra starego rodu Parczewskich, Czerwony Dwór. Na licytację został wystawiony majątek wielkiego ziemianina Wagnera. Kupiec wileński Daichs nabył na licytacji folwark w powiecie Studzińskim za cenę 1 zł. (?) Jak donosi prasa, folwark ten był już wystawiony po raz drugi na licytację, lecz nie znalazł nabywców, gdyż jest oddany w dzierżawę na 36 lat.

CIEKAWY PROCES FIRMY ŁÓDZKIEJ Z „TORGPREDSTWOM”. Przedstawicielstwo handlowe Z. S. R. wycozyło łódzkiej hurtowni „Włókienniczej” pod firmą „Bracia Herman” dwa procesy. Strona pozwana przed trzema laty otrzymała sprzedaż komisową nici sowieckich. Na wypadek niedotrzymania umowy zastrzeżona była

Polak, giący za Francję i Francuzka, walcząca za wolność Polski” — wygl. dr. Charkiewicz. 16.40 — Skrzynka pocztowa. 17.00 — Intermezzo muzyczne. 17.10 — Odezyt. 17.35 — Polska muzyka lekka. 18.50 — Rozmaitości. 19.05 — Odcinek powieściowy. 19.20 — Prof. Dr. Kazimierz Simm, Doc. Uniw. Jag. „Mój setny odezyt radiowy”. 20.00 — Feljton muzyczny. 20.15 — Wesoły wieczór muzyczny. 21.00 — Kwadrans literacki: W. Grubińskiego „Grzeszne dziecko”. 22.10 — Intermezzo muzyczne. 22.55 — Komunikat meteorologiczny i wiadomości sportowe. 22.45 — Odezyt w języku francuskim. 23.00 — Muzyka lekka i taneczna.

Z giełdy warszawskiej.

CEDULA Z DNIA 20.10.

AKCJE: Bank Polski. 110.00, Czesłocice 27.00, Węgiel 17.00, Łódź 15.00, Ilabersbusch 55.00.

5 proc. poz. Budowl. 51.50, 4 proc. poz. Łuwest. 76.00 ser. 81.00—882.00—82.25, 4 i pół proc. Ziem. Kred. 45.00 — 45.30, 5 proc. poz. Konwers. 41.25, 6 proc. poz. Dolarowa 57.00—56.25—56.55, 7 proc. poz. Stabilizacyjna 55.50—54.50—55.00.

WALUTY i DEWIZY: Dolar 8.86, Londyn 54.90, Paryż 55.14, Praga 26.42, Włochy 46.55, Belgja 125.55, Szwajcaria 175.10, Holandia 562.75, Berlin 209.75, Dolar przyw. 8.88,25—8.86.

Tendencja dla akcji niejednolita, dla walut bez zmiany.

POZNANSKA GIEŁDA ZBOŻOWA

Żyto cena tranż. 22.50, Żyto cena orien. 22.25—22.50, Pszenica 21.50—22.00, O. wies jednolity 21.25—22.25, Otręby żytnie 15.50—14.50, Otręby pszenne 12.25—13.25, Otręby pszenne grubsze 15.25—14.25. Reszta notowań bez zmiany.

Uspokojenie spokojne.

Kronika Olkuska.

Rejestracja bezrobotnych DO ZASŁUG.

W dniu 19 bm. w sali szkoły powszechnej nr. 2 pod przewodnictwem p. J. Witczyńskiego, jako przewodniczącej sekcji rozdzielczo-rejestracyjnej odbyło się sebranie podsekcji, na którym przedyskutowano akcję rejestracji osób do zasług.

Miasto i peryferie podzielono na rejon, mianowicie: Olkusz-miasto, Stary Olkusz, Czarna Góra, Pomorzany, Mazaniec, Sikorka, Parcele, Podgrabie, Żurad, Niesulowice i Witenadów.

Miejski (lokalny) komitet bezrobocia podaje do wiadomości mieszkańców tych miejscowości, że rejestracja osób do zasług odbywać się będzie w Magistracie miasta Olkusza w dniach 19, 21, 22, 23 bm. w godzinach od 4 do 6 popoł. Zgłaszać się winni w tym czasie tylko bezrobotni nieposiadający żadnego majątku, ani dochodów i nie pobierający żadnych zasiłków ustawowych i emerytalnych, gdyż tylko tacy bezrobotni mogą liczyć na zasiłki z komitetu.

Dziury w Magistracie i zapisywanie zgłaszających się powierzone zarządowi Związku bezrobotnych pracowników umysłowych w Olkuszu, zaś kontrolę osób zgłoszonych do zasług przeprowadzają pp.: Janikowska, Grzebinogowa, Bratkowska, Kuźniakowa, Lipkowska, Kotowiczowa, Hensoldtówna, Taborek, Łaskawiec, Stanisławski, F. Buczyński, Maderski, A. Mółka, Migielski, pozmie na peryferiach nauczycielstwo i soliści.

Sekretarzem sekcji jest p. Tarchalska, zastępcą p. Migielski. Sekcja rejestracyjna zbierać się będzie w sali szkoły powszechnej żeńskiej nr. 2 w każdą czwartek o godz. 7 wieczorem.

× Z ŻYCIA HARCEREK W OLKUSZU.

W ub. niedzielę w sali szkoły powszechnej nr. 2 (żeńskie) odbyła się uroczystość przyrzeczenia harcerek 15 drużynom im. Kompanickiej w Olkuszu, połączona z miłym wieczorkiem, uroczystym zabawą i śpiewami. Na uroczystości przybyły z Sosnowca: przedstawicielka hufca żeńskiego i sekretarka p. Sewerynowna. Pozmie byli obecni: kierowniczka szkoły p. Kurzejowa, ks. prefekt dr. Piłkorski, hufcowy p. Kaczmarski, oraz rodzice harcerek. Harcerkom olkuskim gorliwie przewodzi hufcowa p. Bieńkowska.

× Z AKCJI POMOCY BEZROBOCYM.

W dniu 27 bm. o godz. 5 popoł. w sali radzieckiej Magistratu m. Olkusza odbyła się zebranie wszystkich przewodniczących komitetów lokalnych (gminnych) powiatu Olkuskiego, celem omówienia spraw akcji pomocy bezrobotnym. Jak donosiliśmy, takich komitetów na terenie powiatu jest 16-cie.

× ZŁODZIEJE ZAOPATRUJĄ SIĘ NA ZIMĘ.

Conaz częściej sygnalizują z poszczególnych wsi o kradzieżach poduszek i kożuchów. W nocy z 16 na 17 bm. przy pomocy otwarcia okna skradziono z mieszkania Andrzeja Cipinickiego z Imbramowic, gm. Jungrot, poduszki, były dwa kożuchy. Złodzieje zbiegli.

Z całej Polski.

POMNIK MICKIEWICZA W ŚMIEŁOWIE.

W Śmiełowie pod Żerkowem odbyła się uroczystość poświęcenia pomnika Adama Mickiewicza z okazji setnej rocznicy pobytu wieszacza w Śmiełowie, skąd daremnie usiłował przedostać się do Królestwa, aby wziąć udział w powstaniu listopadowym. Uroczystość zagrał p. Chelkowski, wspominając pobyt wieszacza w roku 1831. Widomą pamiątkę tego pobytu jest dąb, w cieniu którego stałe wieszacz siadywał.

TENOR DYGAS W KABARECIE.

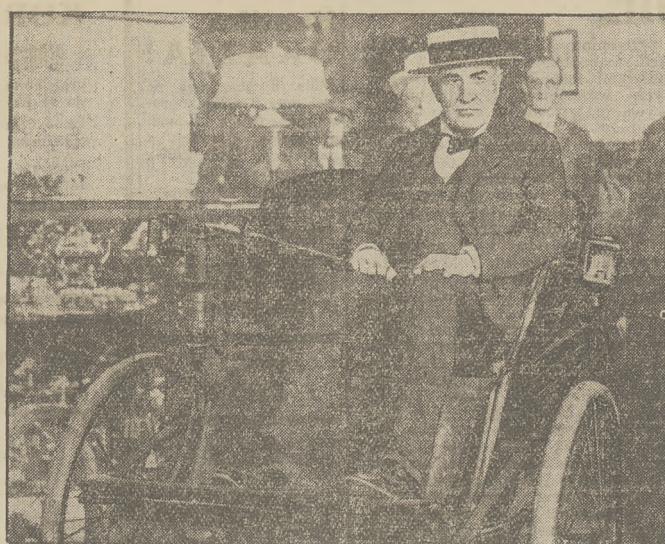
Jak wiadomo, aktorom opery warszawskiej, którzy wysłużyli odpowiednią ilość lat, płaci magistrat po zamknięciu teatru Wielkiego emerytury. Wypłata emerytury uzależniona jest jednak od tego, by dany aktor nie występował w żadnym teatrze. Jeśli chce się gdzieś zaangażować i emerytury nie stracić, musi na to uzyskać pozwolenie magistratu. Owóż wpłynęło do magistratu podanie b. pierwszego tenora opery warszawskiej, a zarazem prezesa ZASP-u, p. Ignacego Dygasa o pozwolenie na występy w kabarecie komików „Banda”.

KONFISKATA OLBRYZYMIEGO TRANSPORTU SŁONINY.

Miejski urząd weterynaryjny w Krakowie skonfiskował 3.100 kg. słoniny amerykańskiej, która nadeszła przed kilku dniami do Krakowa do magazynów Polskiego Loydu dla firmy „Ceralja”. Jako właściciel tej firmy figuruje niejaki Meth. Ponieważ okazało się, iż transport słoniny był zakazany trychliną, przeto organa weterynaryjne cały zapas skonfiskowały. Transport 3100 kg. słoniny był przeznaczony dla jednego z większych miast polskich.

UDAREMNIONY ZAMACH NA POCIĄG POSPIESZNY.

W ub. poniedziałek o godz. 5 popoł. w odległości 8 km. od Częstochowy maszynista pociągu towarowego Muszyński spostrzegł na sąsiednim torze, po którym za kilkanaście minut miał przejść pociąg kurjerski nr. 2 z Krakowa do Warszawy olbrzymią szynę, ułożoną w kierunku prostopadłym do biegu pociągu. Maszynista widząc niebezpieczeństwo, sygnałami alarmowe mi zatrzymał pociąg i pobiegł do dróżnika dla wezwania pomocy, celem uprzedzenia przeszkody i skontrolowania toru przed nadejściem pociągu kurjerskiego. Ponieważ przed pół godziną przeszedł tamtędy pociąg towarowy węgłowy bez przeszkody, nie ulega wątpliwości, iż nieznani jacyś zbrodniarze korzystając z przerwy między pociągami ułożyli na torze szynę, celem wykoślenia pociągu kurjerskiego. Jest to już w ostatnich dwóch tygodniach trzeci wypadek ujawnienia przeszkody na tym i sąsiednich odcinkach.

Ostatnie zdjęcie wielkiego wynalazcy Edisona w czasie przejażdżki elektrycznym autem, ofiarowanym mu przez jego przyjaciela Henryka Forda. Auto to zostało zbudowane przed 50 laty według wskazówek Edisona.

Cierpkie owoce

„wychowania państwowego” w szkole.

Szkola średnia w Złoczowie, pozostająca pod kierownictwem prof. Byry, m. już w całej Polsce dość smutną sławę. Swego czasu donosiliśmy, że prof. Byra zarządził, aby uczniowie tego gimnazjum kłaniali się na ulicy „wybitnym osobistościom miasta”, co oczywiście wywołało mnóstwo nieporozumień. Zarządzenie to było motywowane troską o poziom t. zw. „wychowania państwowego”.

Obecnie — mamy za „Kurjerem Lwowskim” — do zanotowania nowy fakt, ilustrujący wymownie owo „wychowanie państwowe”. Oto kierownictwo gimnazjum złoczowskiego utworzyło w poszczególnych klasach t. zw. „samorządy klasowe”, na których czele stoł wójt i ławnicy, wybrani przez ogół uczniów danej klasy. Nie usiłując narazie wymienić celów i zadań takiego „samorządu”, można jedno ponad wszelką wątpliwość stwierdzić: Instytucja uczniowskiego „samorządu” — a raczej jej cele i za-

dania — nie powinny w żadnej mierze kolidować z podstawowymi zasadami wychowania młodzieży. W złoczowskim gimnazjum jest inaczej.

Przed kilkoma dniami delegaci „samorządów klasowych”, wiedzeni „włóczęczym” zapalem i gorliwością, powzięli śmieszny w swej głupocie uchwałę. Oto, w związku z obowiązującym zakazem władz szkolnych (przebywania uczniów i uczenie w miejscach publicznych w towarzystwie „obcych” osób), „samorząd gimnazjalny” postanowił: 1) Każdy uczeń ma obowiązek podać do wiadomości samorządu nazwisko koleżanki, spotkanej w towarzystwie osoby „obcej” (z poza rodziny), 2) „Winna” przestępku płaci na rzecz samorządu grzywnę. Za przebywanie w towarzystwie akademika, podchorążego lub podporucznika — 50 „gr...” za „każdą następną gwiazdkę” (dosłownie) 50 gr. więcej.

Pomnik Lenina w... Czechach.

Organizacje komunistyczne jednego z miast we wschodniej części Czech wystawiły na posiadany przez siebie kawałek ziemi ni mniej ni więcej tylko pomnik Lenina. Trudności powstały jednak przed jego odsłonięciem, z którego komuniści czescy pragną uczynić wielką uroczystość na cześć twórcy czerwonej Rosji. Władze zakazały odsłonięcia

tego nieco osobliwego pomnika. Komuniści nie dają jednak za wygraną i w sprawie tej frakcja komunistyczna wniosła w parlamencie w Pradze interpolację. Zdaje się jednak, że mimo całej sympatii rządu czechosłowackiego dla wszechświeckiego co rosyjskie tym razem ten symbol „jedności myśli” czesko-słowacko-rosyjskiej nie ugnie światła dziennego.

Rzeczy ciekawe.

„BRIDGE NIE JEST GRA INTELLIGENTNĄ”.

Tak przynajmniej utrzymują w Rosji sowieckiej. Przybył tam bowiem niejaki pan K. (pod tem skróconem nazwiskiem kryje się autor bardzo poczytnego podręcznika gry w bridge’a). K. na specjalnem zebraniu w klubie robotniczym Moskwy wtajemniczał „towarzyszy” w arkana dobrze nam znanej sztuki. Wtajemniczał daremnie. „Bridge nie jest grą inteligentną — oświadczone mu na zakończenie. „To co nazywacie kombinacjami, to tylko „łapki ma myszy” — zawyrokowano. „A zresztą — dodał inny towarzysz — z tej gry nic nie przyjdzie dla rewolucji światowej i komunizmu”.

CHŁOPIEC Z DWOMA JĘZYKAMI.

Docent wiedeńskiego uniwersytetu dr. Menzel przedstawił w tych dniach w kole lekarzy szesnastoletniego chłopca, posiadającego dwa normalne języki. Pierwszy jest osadzony w miejscu normalnym, drugi — nasade na jednym z migdałów i swobodnie wchodzi w jamę ustną. Jes on ruchomy narówni z „głównym” językiem i równocześnie drga z nim podczas mówienia. Nie jest to martwa wisząca narosła, lecz dowolnie poruszany wola chłopca członkiem, zmieniającym nawet swój kształt i wielkość. Wobec tego dotąd niebywałego fenomenu błędna — zdaniem lekarzy — dotychczasowe dziwy podwójnych głów, wielu rąk i móg, dwóch kadrubów itp.

LATAJĄCY STRZELCZ.

Najgorszymi wrogami hodowców owiec w Texasie są orły, porywające codziennie ze stad jagnięta. Hodowcy owiec walczyli z tą plagą orłów przez długi czas bezskutecznie. Wreszcie wynajęli łowcę, polecając mu polowanie na orły w powietrzu. Środek ten okazał się istotnie skuteczny. Latający strzelcy codziennie unoszą się w powietrzu, ściga orły i zabijają je celnymi strzałami, a choć dość drogo kosztując hodowców owiec, to jednak opłaca się, gdyż szkody wyrządzone w stadach przez orły wynoszą do dziesięciu tysięcy dolarów rocznie.

PIECZARA ALLADYNA.

Górnicy, pracujący w jednej z kopalni złota w Afryce południowej, odkryli prawdziwą „pieczarę Alladyna”. Niegdyś w tem miejscu, gdzie dokonywały się obecnie prace, głęboko pod ziemią, płynęła rzeka podziemna, która niosła w swych nurtach znaczne ilości złota. Rzeka ta wymyła czasem wielką pieczarę, której dno usiane jest dużymi bryłami złota (samorodkami). Pieczara czyni wrażenie wielkiego składu złota. Wartość tej skarbnicy nie jest jeszcze ustalona. Towarzystwo, do którego należy kopalnia, zamknęło w celu ochrony wszystkie wejścia do pieczary drutem kolczastym, przez który przepuszcza się prąd elektryczny i postawiło przy nich straż.

HENRY BORDEAUX.

ZABAWA W MORDERSTWO

(MURDER - PARTY).

Przekład autoryzowany z francuskiego.

16)

— To ty nie wiesz jeszcze, że jest napół nie-normalna, od czasu gdy straciła śliczną kilkunastoletnią córkę? Komunikuje się ciągle ze zmarłą i żyje w zupełnie innym świecie. Zaprosiłam panią de Maur, żonę naszego ambasadora w Bernie — on będzie wolny dopiero po obiedzie — i ich córkę Claire, ponieważ ta czarująca dziewczyna uchodzi za serdeczną przyjaciółkę lorda Musgrave, którego poznała w ambasadzie w Londynie a potem spotkała w poselstwie w Kairze.

— Czy jest tylko przyjaciółką?

— O, ty zupełnie nie wierzysz w uczucia platoniczne. Pomyśl, przecież są rozdziałami przestrzeni. Przeczynałam właśnie miejsce obok lorda Musgrave dla Claire de Maur, aby im dziś wynagrodzić tę rozłąkę.

— Jakaś ty dobra, Ethel, żeby tak dogadzać nielegalnym uczuciom! Co jeszcze zrobiłaś w tym samym celu?

— Umieściłam sir Briana Daffodila z Biura Współpracy Intelktualnej, profesora historii sztuki na uniwersytecie w Oksfordzie, który wydał ogromne dzieło o estetyce socjalnej Johna Ruskina, obok pani Harriett Rowsell, powieściopisarki angielskiej, która wyszła zamaż w Bostonie, ale nie mogła znieść manier swego męża.

— Biedna kobieta.

— Nie powróciła już do Anglii i mieszka zimą na Rivierze, a latem w Szwajcarii, albo w Paryżu. Flirtuje z sobą, zdaje się, już od trzydziestu trzech lat.

— Od trzydziestu trzech lat: mogłabyś wobec tego rozdzielić ich całym stołem.

— Nie przestajesz dowcipkować, Rogerze — Bernardzie, i to na temat spraw sercowych. Za chwilę jednak odechce ci się żartów na widok naszych pięknych pomordowanych.

Hrabia de Foix spojrział na zegar. Było kwadrans po ósmej. Wyszedł więc obok na taras podziwiał piękna noc. Odgłosy syren samochodowych i odbłaski latarni sygnalizowały przyjazd gości. Było cicho i spokojnie. Ciępy powiew przynosił zapach świeżo skoszonej trawy. Gwiazdy przycmiło teraz światło księżyca, który wznosił się już nad Salve i przebijając niedługo zastone z drzew w Crevin. W oddali, więcej niż sklepione niebios, błyszczały światła Genewy.

— Prawda — zapytała półgłosem, pod wrażeniem wspaniałości nocy — że będzie nam przyjemnie na polance?

— Później może tam być za chłodno.

— Wszystko przewidziałam. Zastłona płocienna ochroni nas od wiatru.

— Ja jednak wolalabym salę jadalną.

— Masz burżuazyjne upodobania, mój drogi. I brak ci zupełnie fantazji.

— Może powróćmy do twojej listy? Jeszcze nie skończyliśmy tej przełady.

— Istotnie. Pomieszałem już Anglię z Francją. Moim francuskim gościom sprawię również przyjemność. Zaprosiłam panią Aisery, której mąż musi zostać w Genewie na oficjalnym obiedzie i przybędzie na murder - party z ambasadorem francuskim, panem de Maur; włoskim konsulem w Genewie, panem Ferrari; podprefektem z Saint - Julien, czarującym człowiekiem, którego nazwiska nie mogę sobie przypomnieć, i dwoma sekretarzami z poselstwa japońskiego. Wszyscy oni biorą udział w owym międzynarodowym obiedzie ekonomicznym i zaraz po nim przybędą do nas.

— Ilu dyplomatów w zapasie! Jeszcze dwie narodowości, Włosi i Japończycy! Czy nie zaprosiłaś murzyna?

— Znasz przecież nasze uprzedzenia amerykańskie pod tym względem.

Hrabia de Foix roześmiał się z uprzedzeń amerykańskich. Wolął powrócić do francuskich gości:

— Aisery, to ten dyrektor naszej linii lotniczej Paryż — Bagdad? Podobna mi się jego inteligencja i odwaga. Spotykam go czasem w Jockey - Klub — którego jest członkiem. Jego żona, piękna pani Aisery, zawsze wymalowana i w toalecie wyprowadzających mode, jest jedną z najczarowniejszych kobiet Paryża. Świetny pomysł Win- szuję ci wyboru!

— Nie będzie twoją sąsiadką, żałuję cię bardzo. Będiesz siedział między panią de Maur i hrabiną Gregory.

